

W Poznaniu otwarto Centralną wystawę drobnego przemysłu i rzemiosła

(d) W dniu 22 bm. otwarta została w Poznaniu Centralna wystawa przemysłu drobnego i rzemiosła.

Na uroczystość przybyli: zastępca przewodniczącego PKPG — min Wang, minister Przemysłu Drobnego i Rzemiosła — Zebrowski, minister Pracy i Opieki Społecznej — Rusinek, przedstawiciele partii politycznych i organizacji społecznych.

Po powitaniu przebyłych przez przewodniczącego Prezydium Woj. Rad Narodowej w Poznaniu — Migonia, głos zabrał min Zebrowski, który nakreślił w swym przemówieniu dotychczasowe osiągnięcia drobnego przemysłu oraz przedstawił kierunki rozwoju tej dziedziny gospodarki narodowej. Następnie zaproszeni goście oraz aktywa przemysłu drobnego i rzemiosła, spółdzielczości i organizacji handlowych z wielkim zainteresowaniem zrewidowały wystawę.

W godzinach popołudniowych wystawa przemysłu drobnego i rzemiosła udośćpioną została szerokim rzeszom zwiedzających.

Stoiska i ekspozycje

(Koresp. własna). W przestronnej, pełnej światła hali wystawowej w stoiskach branżowych i składanych gablotach wystawiono liczne ciekawe ekspozycje, wśród których specjalnym zainteresowaniem zwiedzających cieszą się te działy, w których pokazano bogaty asortyment przedmiotów codziennego użytku, jak np. naczyńia kuchenne, nakrycia stołowe oraz galanterię metalową (a. grafiki, zapinki, zatrzaski, zamki itp.).

Artykuły, których dotąd nie produkowaliśmy

Widzimy również i artykuły nowe, dotąd nieprodukowane, jak maszyny do szycia, lodówki domowe, maszyny do obrabiania jarzyn, maszyny do krajania, maszyny pralnicze, suszarki, elektroluksy itp.

W jednym z działów znajdują się szereg artykułów dotąd nieprodukowanych, z zagranicy, a obecnie wytwarzanych przez zakłady drobnej wytwórczości. Są to m.in.: inkubatory elektryczne (sztuczne wylęgarnie), aparaty do prześwietlania jaj, gazne automaty, części zamienne maszyn do szycia, kołki do gotowania, wagi analityczne.

Chłopi dostawiają trzodę chlewną na punkty skupu

(d) Punkty skupu żywcza w różnych częściach kraju notują w dalszym ciągu stopniowo zwiększanie się dostaw trzody chlewnej. Sprzedając utuczone sztuki, chłopi w wielu wypadkach deklarują, iż jeszcze bardziej rozszerzą hodowlę, kontraktując znaczne ilości trzody na rok przyszły.

Sredniorolny chłop Antoni Rutkowski z Maszewa, woj. szlacheńskiego sprzedał ostatnio 10 sztuk trzody chlewnej o łącznej wadze 1.600 kg. Oświadczył on, że zakontraktuje jeszcze więcej niż dotychczas, tym bardziej, że hodowla bardzo mu się opłaca. Stanisław Riter ze spółdzielni produkcyjnej w Błotnie woj. szlacheńskiego otrzymał 2.929 zł za 2 wyhodowane tuczki o łącznej wadze blisko 400 kg.

W niektórych gminach woj. wrocławskiego chłopi dostarczają od razu pełną ilość przedpioną zakontraktowanych sztuk. Tak np. malorolny Adam Janusz z gminy Szklary Górne w pow. legnickim sprzedał ostatnio 6 sztuk, a jego sąsiad Antoni Wolak — 5 sztuk. Produzją w tym województwie chłopi powiatów Wołów i Strzelina. W skupie bydła rolnicy pow. Bolesławskiego, Wołów i Ząbkowice do dnia 15 bm. przekroczyli połowę planu miesięcznego.

Kary więzienia dla szkodników i spekulantów

(f) Dzięki ofiarnej pracy kontrolerów społecznych i energicznej akcji prowadzonej przez organa Prokuratury RP i Milicji Obywatelskiej zostało wykrytych ostatnio wielu spekulantów urabiających notorycznie przestępcy proceder bezprawnego skupu żywcza i potajemnego bicia trzody chlewnej w antysanitarnych warunkach oraz paskarski handel mięsem i artykułami pierwszej potrzeby.

Na karę 3 lat i 6 miesięcy więzienia oraz pozbawienie praw obywatelskich na przeciąg lat 3 skazany został przez Sąd Powiatowy w Opolu Leon Liss, oskarżony o zawodowe uprawianie nielegalnego obrotu trzody chlewnej oraz spekulację mięsem.

W toku przewodu sądowego udowodniono, że przez wiele miesięcy osk. Liss systematycznie skupował od wieśniaków cielęta i świnię, a po dokonywaniu potajemnego obrotu sprzedawał mięso po paskarskich cenach, oraz prowadził

Brygady robotnicze przystąpiły do głębienia pierwszych szybów metra warszawskiego

(d) Budowa metra warszawskiego weszła w nową fazę. Zakończono w zasadzie prace przygotowawcze, przystępując do właściwej budowy kolei podziemnej. Ekipy robotnicze przystąpiły do głębienia szybów metra. Gdy osiągną one pożądaną głębokość, szybyami tymi transportowane będą pod ziemię maszyny i ludzie — rozpocznie się budowa samego tunelu.

W kilku punktach miasta na trasie pierwszych odcinków kolei podziemnej wyrósł już betonowy ogrodzenia okalające tereny robót. Widoczne są już konstrukcje pierwszych wież wyciągowych.

Najbardziej zaawansowane są prace przy głębieniu jednego z szybów w rejonie Śródmieścia. Niemal bez przerwy z czeluzi szybu wędrują na powierzchnię wagoniki napełnione szarozieloną gliną. Około 120 tzw. „japonek” pełnych ziemi wydobywa się w ciągu 8 godzin pracy.

W innym punkcie wielkiej budowy w rejonie Pragi w najbliższych dniach ruszą pełną parą.

W roku 1952 ruszą wielkie zakłady przemysłu tłuszczowego w Bodacowie

(a) W Bodacowie, w pobliżu Klemensowa na Lubelszczyźnie z dnia na dzień rosą obiekty nowopowstałego — jednego z wielkich w kraju zakładów przemysłu tłuszczowego. Zakłady będą produkować rafinowane oleje jadalne, stałe tłuszcze cerasowe, różnego gatunku mydła oraz proszki mydlane. Produkcja Zakładów zostanie częściowo uruchomiona już w 1952 r.

Mianowanie Ministra Kolei

(f) Prezydent RP mianował ministrem Kolei tow. Ryszarda Strzeleckiego, dotychczasowego podsekretarza stanu w Ministerstwie Kolei.

Minister Rolnictwa NRD przybył do Warszawy

(f) Na zaproszenie ministra Rolnictwa — Jana Dąb-Kocięła przybył do Warszawy w dniu 21 bm. minister Rolnictwa i Leśnictwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Paul Scholz. Ministrowi towarzyszą wyżsi urzędnicy Ministerstwa Rolnictwa i Leśnictwa NRD.

Goście niemieccy przybyli do Polski w celu zapoznania się z osiągnięciami naszego rolnictwa i wzajemnej wymiany doświadczeń.

Naród niemiecki będzie nieugięty walczył o jak najszybsze zawarcie traktatu pokojowego i zjednoczenie kraju

Oświadczenie premiera Grotewohla na konferencji prasowej

(a) BERLIN (PAP). W dniu 21 września w Urzędzie Informacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej odbyła się konferencja prasowa, na której premier Otto Grotewohl, wicepremier Nuschke i minister spraw zagranicznych Dertinger złożyli oświadczenia wobec licznych przedstawicieli prasy niemieckiej i zagranicznej.

Otwierając konferencję dyktor Urzędu Informacji prof. Gerhard Eisler oświadczył, że ludność całych Niemiec popiera gorąco inicjatywę Izby Ludowej NRD w sprawie pokojowego uregulowania problemu niemieckiego.

Następnie zabrał głos premier Grotewohl. Podkreślił on, że odezwa Izby Ludowej do parlamentu federalnego w sprawie zwolnienia ogólnoniemieckiej narady dla omówienia zagadnienia przeprowadzenia wolnych demokratycznych wyborów w całych Niemczech i przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami wywołała gorący odzew ze strony całego narodu niemieckiego, który widzi w tej propozycji skuteczną drogę wiodącą do rozstrzygnięcia problemu przyszłości całego narodu niemieckiego.

Grotewohl omówił pewne zastrzeżenia, wysuwane przeciwko propozycji Izby Ludowej na temat oświadczeń i kłamliwych plotek. Zestawiając świadków ujawniających, że spekulanci dokonywali nielegalnego obrotu w skandalicznych warunkach higienicznych, m. in. w chlewach i brudnych szopach.

Zatrzymany przez organa M.O. — osk. Liss posiadający przy sobie w tym czasie duże zapasy mięsa cielecgo, pochodzącego ze sztuki chorej, usiłował przekupić funkcjonariusza M.O., proponując mu wysoką łapówkę za zatarcie przestępstwa. Sąd Powiatowy w Strzelinie rozprawił w trybie dorocznym sprawę Władysława i Jana Cisowskich, oskarżonych o to, że w ciągu 1950 roku i przez przeważnie połowę br. zajmowali się bezprawnym skupem trzody chlewnej i nielegalnym obrotu nią. Sąd skazał osk. Cisowskiego Władysława na karę 5-10 lat więzienia, zaś osk. Cisowskiego Jana na 4 lata, ...

ra roboty ziemne. Jak wykazały uprzednio przeprowadzone badania, teren w tym miejscu jest w dużym stopniu nawodniony. Dla ułatwienia budowy szybów i sprawnego przeprowadzenia robót należy zamrozić grunt. Toż wokół obwodu przyszłego szybów założono już rury mroziowe. Na ukończeniu znajduje się montaż aparatury do zamrażania gruntu. Kończy się również montaż maszyn wyciągowych, które transportować będą wydobywaną z szybów ziemię.

Montaż urządzeń przeprowadza specjalna brygada górników ze Śląska pod kierownictwem W. Wilhelma Ślązaka. Ślązak pracuje już w swym zawodzie 25 lat. Ostatnio budował szyb w kopalni „Bytom”. Przejechał do stolicy ze swą brygadą, by nie tylko budować metro, lecz jednocześnie kształcić młode kadry Metro-Budowy w trudnej sztuce głębienia szybów.

Głębienie szybów stanowi pierwszą fazę budowy metra. Już za kilka miesięcy gdy część szybów będzie gotowa rozpocznie się budowa tunelu.

Na wielohektarowej powierzchni w ciągu bieżącego roku wzniesiono już pierwsze obiekty fabryczne, hotele robotnicze, stołówkę i świetlicę oraz 32-izbowy budynek mieszkalny. Pod dach podciągnięto budynek łączny oraz gmach administracyjny, w którym znajdują pomieszczenia: świetlica i sala teatralno-kinowa, biblioteka i czytelnia.

Nad powierzchnią ziemną wyrósł już mury hali ekstraktów

oraz kotłowni i siłowni. Do nadjeścia chłdów jesiennych budynki będą pokryte dachami, a założenie okien umożliwi założenie prac w okresie zimowym.

W przyszłym roku, w ukończonych budynkach rozpoczęły się prace montaż maszyn nadesłanych z Węgier. Załoga obejmie też budowę dalszych obiektów fabrycznych m. in. wielkich silosów, hali podprężnych warsztatów fabrycznych oraz magazynów wysłodków i sruty.

W okresie realizacji planu 6-letniego Wydział będzie jeszcze bardziej rozbudowany. Na Wydziale tym kształcić się będą inżynierowie górnicy 11 specjalności.

Wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

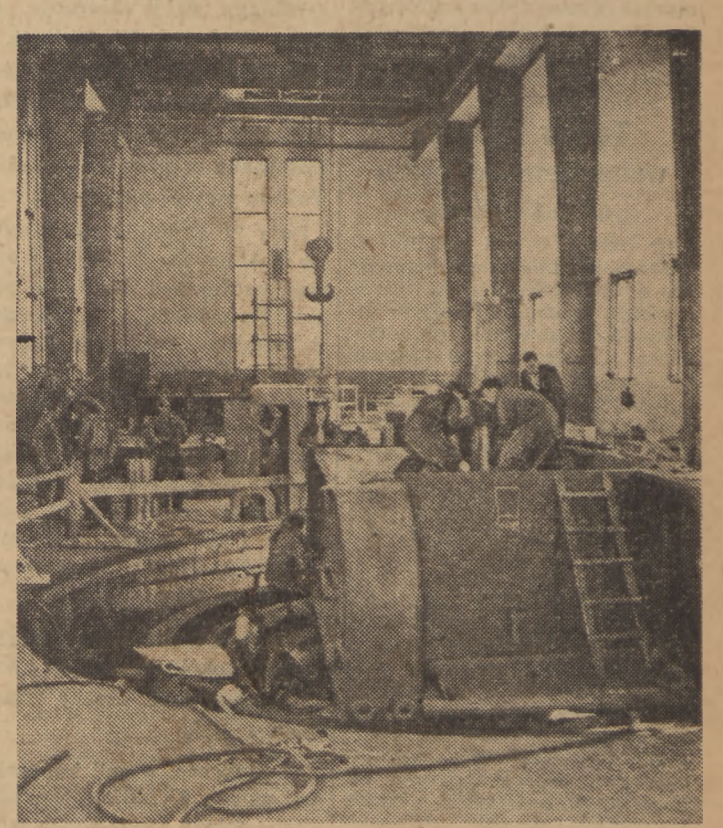
W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

W wyrazem szczególnej opieki państwa nad młodzieżą studiującą na wyższych uczelniach górniczych jest objęcie słuchaczy tych uczelni przywilejami Karty Górniczej, co m. in. zapewnia im zaliczenie okresu studiów na poczet pracy zawodowej oraz wyższe niż na innych uczelniach stypendia, które otrzymuje 80 procent studentów wydziałów górniczych.

Dychów wkrótce rusza

Na budowie największej w Polsce elektrowni wodnej w Dychowie dobiega końca montaż pierwszego turbogeneratora. Na zdjęciu: brygada Michała Kościuska wyrabiająca 167 procent normy podczas cementowania wału turbogeneratora. Foto CAF (Baranowski)

Delegacja aktywistów TPPR powróciła ze Związku Radzieckiego

(f) 22 bm. w godzinach wieczornych powróciła do Warszawy 23-osobowa delegacja aktywistów Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w okresie 3-tygodniowego pobytu w ZSRR zapoznawalą się z osiągnięciami kulturalnymi i gospodarczymi ludzi radzieckich oraz zbierała materiały dla podjęcia prac przygotowawczych, w celu wzorowego zorganizowania Instytutu Wiedzy o Związku Radzieckim.

W skład delegacji, której przewodniczył minister Szkół Wyższych i Nauki, tow. Adam Rapański, wchodził wybitny przedstawiciel świata naukowego, przedstawiciel kultury i sztuki oraz czołowi aktywiści terytorium TPPR.

Na dworcach Gdańskim w Warszawie powracającą delegację witali przedstawiciele Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej z wiceprzewodniczącym TPPR tow. min. St. Matuszewskim na czele, wiceminister Szkół Wyższych i Nauki, tow. inż. Gołański, sekretarz generalny Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą — amb. K. Wende oraz przedstawiciele Wydziału Zagranicznego KC PZPR.

Na dworcu obecni byli: radca ambasady ZSRR D. I. Zaitkin oraz przedstawiciel WOKS-u J. G. Safirow.

Wywiad min. Rapańskiego, udzielony korespondentowi agencji TASS podajemy na str. 2.

Elektrownie zaoszczędziły w ciągu 8 miesięcy 229 tysięcy ton węgla wartości ponad 6 milionów zł

(f) Do współzawodnictwa o racjonalną gospodarkę węglem przystąpiły załogi wszystkich elektrowni w kraju. Realizując powzięte zobowiązania zaoszczędziły one w ciągu pierwszych 8 miesięcy br. 229 tysięcy ton węgla wartości ponad 6 milionów złotych.

Palacze elektrowni w coraz większym stopniu zastępują wysokogatunkowy węgiel — szlamem węglowym, uzyskiwanym przy plukaniu węgla w kopalniach. Gdy w 1950 roku spalono w elektrowniach 24.860 ton szlamu, to od stycznia do września br. zużyto już 164.400 ton tego taniego środka opałowego.

Ogólnokrajowa narada aktywu przemysłu chemicznego

(f) Z inicjatywy Centralnej Rady Związków Zawodowych odbyła się w dniu 21 bm. w Katowicach, zorganizowana przez Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego, ogólnokrajowa narada aktywu przemysłowego i związkowego oraz przodujących racjonalizatorów, poświęcona podsumowaniu i analizie dotychczasowych osiągnięć przemysłu chemicznego w dziedzinie racjonalizatorstwa i nowatorstwa.

Wręczenie sztandaru przechodniego CRZZ załozce ZPB im. Dzierżyńskiego

(Koresp. wł.) W sali teatralnej ZPB im. Feliksa Dzierżyńskiego w Łodzi odbyło się dnia 22 bm. uroczyste wręczenie sztandaru tych zakładów sztandaru przechodniego CRZZ zdobytego we współzawodnictwie międzyzakładowym za II kwartał br.

Walki w Korei 1500 ludzi i 10 samolotów dziennie tracili interwencji w ciągu ostatnich tygodni

(f) PEKIN (PAP). — Agencja Nowych Chin donosi z Pienjanu: W komunikacie naczelnego dowództwa Koreańskiej Armii Ludowej z dnia 22 września stwierdza się, że na wszystkich frontach oddziały Armii Ludowej, współdziałając ściśle z oddziałami ochotników chińskich, kontynuują zaciekłe walki z wojskami interwentorów amerykańsko — angielskich i z armią lisymanowską, zadając nieprzyjacielowi wielkie straty w ludziach i sprzęcie.

Na froncie wschodnim oddziały Armii Ludowej odparły ataki amerykańskich samolotów nieprzyjaciela, zadając ciężkie straty II dywizji amerykańskiej i VII dywizji lisymanowskiej, które usiłowały przerwać linie obrony Armii Ludowej.

Mściciele ludowi — partyzanci, działający na obszarach okupowanych przez interwentorów amerykańsko — angielskich zadają wrogowi coraz silniejsze ciosy. Oddziały partyzanckie w prowincji Północna-Czollia prowadzą zaciekłe walki z nieprzyjacielem, wywołując tereny na zapleczu wroga.

22 września lotnictwo amerykańskie intensywnie bombardowało i ostrzeliwało z broni maszynowej dzielnicę mieszkaniową miast Hwandu, Sarwon, Nampo, Phenjan i Wonsan. Artyleria przeciwlotnicza armii ludowej wraz ze strzelcami niszczyli samoloty nieprzyjacielskich zestrzeliła pięć samolotów nieprzyjaciela.

(f) PEKIN (PAP). — Agencja Nowych Chin cytując depeszę korespondenta dziennika „London Daily Worker” — Winnigtona z Kaesongu o stratach wojsk interwentorów amerykańskich w ciągu 25 dni od 16 sierpnia do 10 września br. Winnigton stwierdza, że w okresie tym ludzie w zabitych, rannych i wziętych do niewoli w tymże okresie wojska ludowe zestrzeliły lub uszkodziły 242 samoloty nieprzyjacielskie. W ten sposób nieprzyjacielski i ich satelicki tracili dziennie około 1.500 ludzi i 10 samolotów.

Okupacja amerykańska we Francji rozszerza się

(d) PARYŻ (PAP). „Humanite” donosi, że 14 września wojska amerykańskie we Francji okupowały miasteczko La Branne w pobliżu miasta Angouleme...

Turcja i Grecja wciągają do paktu atlantyckiego

(f) NOWY JORK (PAP). W Ottawie opublikowano komunikat o wynikach sesji rady amerykańskiego bloku atlantyckiego. Z komunikatu wynika, że uczestnicy konferencji w Ottawie zatwierdzili amerykański plan „obrony” Europy zachodniej...

Uczona duńska potępia agresywny pakt atlantycki

(f) KOPENHAGA (PAP). Społeczeństwo duńskie potępia coraz bardziej zdecydowanie stanowisko rządu, który podporządkował się całkowitej dyktacji Stanów Zjednoczonych. Faktu tego nie może ukryć nawet prasa burżuazyjna...

Zapowiedź redukcji robotników w zakładach Fiat

(f) RZYM (PAP). Dyrekcja zakładów samochodowych „Fiat” poinformowała radę zakładową, że zamierza bada zwolnić z pracy 5 tysięcy robotników, bądź też zmniejszyć ilość godzin pracy do 40 tygodniowo...

Manifestacja ludności Wiednia przeciwko podwyżce czynszu mieszkaniowego

(f) WIEDŃ (PAP). Parlament austriacki uchwalił w piątek ustawę o podwyżce czynszu mieszkaniowego. Podczas dyskusji nad tą ustawą przed gmachem zebrała się wieloletnia grupa robotników, urzędników, rzemieślników, emerytów i gospodyń domowych...

Władze okupacyjne USA w Niemczech zamierzają zatrzymać amerykańskie wozy ciężarowe

(f) WIEDŃ (PAP). Władze okupacyjne USA w Niemczech zamierzają zatrzymać amerykańskie wozy ciężarowe, które dojeżdżają do granicy z Czechosłowacją...

Narody świata wzmagają walkę o zawarcie Paktu Pokoju

Imponujący przebieg akcji podpisywania Apelu Światowej Rady Pokoju w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). Z najdalszych krańców Związku Radzieckiego napływają do stolicy wiadomości o pomyślnym przebiegu akcji zbierania podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju...

Dnia 21 września zakończyły się w Alma-Ata dwudniowe obrady konferencji obrońców pokoju Kazachskiej SRR. Delegaci ludności kazachskiej poparli uchwałę Radzieckiego Komitetu Obrońców Pokoju i podpisali jednomyślnie apel Światowej Rady Pokoju...

Republikańska konferencja obrońców pokoju odbyła się także w Stalınabadzie, stolicy Tadżyckiej SRR.

W Moskwie, w sali kolumnowej pałacu Związków Zawodowych, odbyło się zebranie młodzieży moskiewskiej, poświęcone akcji zbierania podpisów pod apelem. Uczestnicy zebrania uchwalili jednomyślnie rezolucję, stwierdzającą, że cała młodzież radziecka złoży swe podpisy pod apelem o zawarcie Paktu Pokoju...

Wiedeń (PAP). Rada Obrońców Pokoju Górnej Austrii wezwała do wzmożenia kampanii zbierania podpisów pod apelem

Światowej Rady Pokoju. Rada wskazuje na szczególne znaczenie Paktu Pokoju, który przyniesie Austrii zakończenie okupacji i pełną niezależność narodową.

750 tys. podpisów w Anglii

LONDYN (PAP). W Anglii zebrano dotychczas 750 tysięcy podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju.

W artykule ogłoszonym w związku z tym w dzienniku „Daily Worker”, członek Światowej Rady Pokoju i przewodniczący Angielskiego Komitetu Obrony Pokoju, dziekan katedry Canterbury Hewlett Johnson wezwał do wzmożenia kampanii zbierania podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju i do dania w ten sposób godnej odpowiedzi siłom reakcji, które dokonują reilitaryzacji Japonii i Niemiec zachodnich...

Nowe setki tysięcy podpisów we Francji

PARYŻ (PAP). — Z całej Francji napływają dalsze wiadomości o wynikach akcji zbierania podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju. W departamencie Sekwany zebrano 1.700.000 podpisów. W departamencie tym 37 procent mieszkańców wypowiedziało się za zawarciem Paktu Pokoju między 5 mocarstwami. W departamencie Var zebrano 100.000 podpisów.

Nowe radzieckie dźwigi kroczone zastąpią rusztowania na budowach

(f) MOSKWA (PAP). — Inżynier radziecki A. Stukanow skonstruował dźwig kroczone, który zastępuje rusztowania, stosowane przy budowie domów. Dźwig ten posiada ruchomą platformę, która przy pomocy napędu elektrycznego porusza się w kierunku pionowym. Zastosowanie tego wynalazku pozwoli na zaoszczędzenie wielkiej ilości materiałów budowlanych, używanych dotąd do budowy rusztowań. W najbliższym czasie pierwsze dźwigi rusztowania będą oddane do użytku przy budowie nowych domów.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Czwarta część ludności Cypru podpisała już Apel Pokoju

TEL AVIV (PAP). — Jak donosi dziennik „Kol Haam”, czwarta część ludności Cypru podpisała już apel Światowej Rady Pokoju. Komitet Obrońców Pokoju na Cyprze wezwał ludność do stawiania oporu zakusom imperialistów brytyjskich, którzy dążą do przekształcenia wyspy w bazę wyprawową agresywnej wojny.

Duchowni amerykańscy przeciw wojnie w Korei

NEWY JORK (PAP). Przedstawiciele duchowieństwa amerykańskiego powołał „Międzykościelny Komitet Walki o Pokój”. W wydanym oświadczeniu Komitet stwierdza, iż naród amerykański gorąco dąży do pokoju. Wojna jest nie do pogodzenia z zasadami braterstwa i wszystkie kraje, uczestniczące w wojnie w Korei, powinny przedsięwziąć wszelkie kroki, aby położyć kres przelewowi krwi.

Dokerzy Oranu nie chcą pracować dla wojny

PARYŻ (PAP). — Jak donoszą z Algeru, dokerzy Oranu jednomyślnie odmówili wyładowania amunicji ze statku „Berka”. W związku z tą prowokacyjną rezolucją zabrał głos delegat polski dr Juliusz Suchy, który oświadczył m. in.: Delegacja Stanów Zjednoczonych i delegacje innych państw, które wspólnie prowadzą krwawą agresję przeciwko narodowi koreańskiemu, mówią dużo o „pomocy” dla cywilnej ludności Korei. Robią to one w tym celu, ażeby ukryć przed opinią publiczną ohydne zbrodnie, popełniane na narodzie koreańskim przez wojska amerykańskie, angielskie i wojska innych państw, występujące pod sztandarem ONZ.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Pracujący dla pokoju i szczęścia świata człowiek radziecki kroczy ku szczytom wiedzy i kultury

Wywiad tow. min. Rapackiego udzielony korespondentowi TASS

(f) MOSKWA (PAP). Jak już podawaliśmy, w Związku Radzieckim bawiła przez trzy tygodnie delegacja Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Przed opuszczeniem ZSRR przewodniczący delegacji polskiej, minister Szkół Wyższych i Nauki — tow. Adam Rapacki — udzielił przedstawicielowi agencji TASS wywiadu, w którym stwierdził:

Członkowie naszej delegacji są bardzo zadowoleni z tego, co ujrzeli w kraju radzieckim, oraz z serdecznej gościnności, z jaką ich podejmowali wszędzie przyjaciele radzieckiej.

Delegacja TPP-R reprezentowała szerokie kręgi polskiej inteligencji, toteż zakres zagadnień, którymi interesowaliśmy się, był bardzo obszerny. Wśród członków delegacji byli pisarze, malarze i kompozytorzy, którzy zapoznali się z rozwojem sztuki radzieckiej. Inna grupa delegatów interesowała się przede wszystkim zagadnieniami naukowymi. W Moskwie, Leninogradzie i Rostowie nad Donem zwiedziliśmy kilka wielkich instytutów naukowych - badawczych, rozmawialiśmy z najwybitniejszymi uczonymi i specjalistami radzieckimi.

Dzięki nawiązaniu ścisłych kontaktów z uczonymi radzieckimi, już i poprzednio mieliśmy wyobrażenia o stanie badań naukowych i o wielkich sukcesach produkcyjnej nauki radzieckiej. Jednakże nasz pobyt w kraju radzieckim w obecnym czasie, gdy naród polski zajęty jest tworzeniem własnej Akademii Nauk — posiada dla nas szczególnie wielkie znaczenie.

Delegat polski piętnuje obłudny projekt USA o „pomocy” dla koreańskiej ludności cywilnej

Prowokacyjna rezolucja USA w Radzie Społeczno-Gospodarczej ONZ

(a) GENEWA (PAP). Na plenarnym posiedzeniu Rady Społeczno-Gospodarczej ONZ delegacja amerykańska i brytyjska wysunęły projekt prowokacyjnej rezolucji, wzywającej wszystkie państwa do udzielenia „pomocy” koreańskiej ludności cywilnej.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Narody Azji protestują przeciw amerykańskiemu dyktatowi z San Francisco

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi dziennik japoński „Sakai Szimbun”, narodowy komitet łączności do spraw reorganizacji partii socjalistycznej wydał oświadczenie, w którym protestuje przeciwko podpisaniu separatystycznego traktatu pokojowego z Japonią.

Indonezyjczycy przeciw amerykańskiemu traktatowi z Japonią

HAGA (PAP). — Dziennik „De Waarheid” donosi o wzrastającym niezadowoleniu w Indonezji przeciwko separatystycznemu traktatowi z Japonią. Podpisane przez delegację indonezyjską traktatu pokojowego z Japonią — stwierdza dziennik — wywołało ogromną falę oburzenia w Indonezji. W całym kraju przedstawiciele różnych partii występują z ostrą krytyką rządu oraz jego polityki podporządkowania się Waszyngtonowi. Również w kołach burżuazyjnych wzrasta niezadowolony z polityki rządowej. Po podpisaniu traktatu, wice-

Zebrania i wice protestacyjne w Korei

PEKIN (PAP). — Jak donoszą z Phejnanu, we wszystkich miastach i wsiach Korei północnej odbywają się obecnie zebrania i wice protestacyjne przeciwko separatystycznemu traktatowi z Japonią. Uchwalone rezolucje oraz przemówienia robotników, urzędników, chłopów i żołnierzy Armii Ludowej wyrażają oburzenie narodem koreańskim z powodu nowych intrzyg imperialistów amerykańskich, skierowanych przeciw narodom mitującym pokój.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szybkie tempo budowy budapeszteńskiego metra

(d) BUDAPEST (PAP). W tych dniach minęła rocznica od dnia powzięcia przez Radę Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej uchwały o rozpoczęciu budowy budapeszteńskiego metra. Budowa kolei podziemnej w Budapeszcie postępuje w szybkim tempie. W budowie tego wielkiego obiektu bierze udział przeszło 3.000 robotników i inżynierów. Metro połączy peryferie miasta z jego centrum. W chwili obecnej prowadzone są prace przy budowie stacji „Stadion Ludowy” oraz tuneli w różnych częściach miasta.

Porozumienie o wymianie handlowej między NRD i Niemcami zachodnimi

(f) BERLIN (PAP). W wyniku długotrwałych rokowań, przedstawiciele Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej podpisał 20 września porozumienie o wymianie handlowej na rok 1951.

Wspaniały rozwój przemysłu poligraficznego w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W ciągu najbliższych 5 lat produkcja radzieckiego przemysłu poligraficznego zwiększy się przeszło 3-krotnie w dziedzinie druku jednorobarynego i 4-krotnie — druku wielorobarynego. W okresie władzy radzieckiej w ZSRR ukazało się przeszło 900.000 tytułów nowych książek, podczas, gdy w ciągu ubiegłych 360 lat wydano w Rosji carskiej zaledwie 550.000 tytułów nowych książek.

Szkolenie kadr dla rolnictwa w Chinach Ludowych

We wszystkich prowincjach Chin Ludowych zostały zorganizowane kursy rolnicze, na których wiesniacy chiński przechodzą przeszkolenie z dziedzin nowych zdobyczy agrotechnicznych. W jednej tylko prowincji Szantung 40.000 chłopów ukończyło kursy rolnicze. Na zdjęciu: kobiety traktorystki uczą się wszelkich rodzajów pracy przy prowadzeniu i utrzymaniu traktora. Foto CAF

Doniosłe zadania drobnej wytwórczości

Przemówienie tow. min. Żebrowskiego na otwarciu Centralnej wystawy drobnej wytwórczości w Poznaniu

(f) Min. Żebrowski stwierdził, że socjalistyczny przemysł drobny i spółdzielczy pracy powstały na bazie drobnych zakładów, na których ciążyło smutne dziedzictwo okresu kapitalistycznego. Małe zakłady przemysłowe były w okresie przedwojennym dziedziną, w której panowało całkowite zacofanie techniczne i wysoki robotnika w najskrajszej formie. Tworzącą drobne, socjalistyczne zakłady pracy dźwigamy je na wyższy poziom, stwarzając właściwe warunki pracy i otaczając opieką. Stala zwiększa się masa towarowa drobnej wytwórczości przeznaczona na rynek. Zwiększenie produkcji w roku 1951 w stosunku do roku 1950 o 68 procent i planowany na rok 1952 wzrost wartości produkcji o 58 procent w stosunku do planu na rok 1951 — świadczy o istnieniu znacznych możliwości rozwojowych przemysłu drobnego.

Zwracając uwagę na niedociągnięcia w pracy drobnej wytwórczości — min. Żebrowski oświadczył, że szereg pionów organizacyjnych i wojewodztw nie wykonało jeszcze w pełni planu, szczególnie zbyt małą wagę zwraca się na wykonywanie planu asortymentowego. Na tym odcinku nastąpić musi zasadniczy przełom. Ugruntować się musi świadomość, że nie wada się wykonywania planu produkcji, jeżeli plan asortymentowy nie jest wykonywany.

W dalszym ciągu mowa wskazuje, że przedmiotem stała się uwaga musi być jakość wyrobów drobnej wytwórczości. Wystawa pokazuje pewne osiągnięcia w tej dziedzinie. Wiemy jednak wszyscy, że wciąż jeszcze liczne zakłady i spółdzielnie, zwracając przede wszystkim uwagę na wykonanie i przeciętność planu w wartości i ilości, w niedostatecznym miarę koncentrują swe wysiłki na walce o podniesienie jakości wyro-

Min. Żebrowski stwierdził następnie, że udział rzemiosła indywidualnego na wystawie podkreśla pozytywną rolę, jaką drobne rzemiosło po wyeliminowaniu form kapitalistycznych, może odegrać zarówno w obsłudze ludności, jak w tych dziedzinach pracy, które wymagają specjalnych kwalifikacji zawodowych. Wszędzie tam, gdzie potrzebna jest precyzyjna praca rekonstrukcyjna — rzemiosło ma poważne zadania do spełnienia. W końcu części przemówienia min. Żebrowski wskazuje, że drobny przemysł i rzemiosło musi rozszerzyć i pogłębić ruch współzawodniczą pracę w zakładach i spółdzielniach. W oparciu o doświadczenia radzieckich towarzyszy Czutkicha, Korabielnikowej i Kowalowa, trzeba tworzyć brygady najwyższej jakości, rozszerzać system zespołowego oszczędzania i rozpowszechniać metody pracy czelwików i robotników. Trzeba też śmiało drogą postępu technicznego dźwigać zakłady na wyższy poziom techniczny i produkcyjny, poprzez rozwijający się szeroko wśród pracowników drobnej wytwórczości ruch racjonalizatorski.

Laureaci Nagród Państwowych

Minister przypomina, że dwóch racjonalizatorów drobnego przemysłu zostało odznaczonych państwową nagrodą w dziale postępu technicznego. Sto lat, przygodziła w Państwowej Wytwórni Desek Szarpakowych, konstruktor i wykonawca wierzących wielowarstwowych oraz Paweł Kanit — pracownik spółdzielni „Radiotechnik”, znalazła metody otrzymywania kryształów piezo-elektrycznych. Kończąc, minister wskazuje, że wystawa przemysłu drobnego i rzemiosła spełni swe zadania, jeżeli zmysłowi wszystkim zwiędziącym, w szczególności zaś pracownikom przemysłu drobnego i rzemiosła rolę i zadania, jakie ma do spełnienia drobna wytwórczość w naszej gospodarce narodowej dla zapożyczenia codziennych potrzeb człowieka pracy w zakresie towarowym i usługowym. Wykonanie tych zadań przyczyni się do zwycięskiego wykonania planu 6-letniego i do zwycięstwa sprawy pokoju.

Rola rzemiosła

Min. Żebrowski stwierdził następnie, że udział rzemiosła indywidualnego na wystawie podkreśla pozytywną rolę, jaką drobne rzemiosło po wyeliminowaniu form kapitalistycznych, może odegrać zarówno w obsłudze ludności, jak w tych dziedzinach pracy, które wymagają specjalnych kwalifikacji zawodowych. Wszędzie tam, gdzie potrzebna jest precyzyjna praca rekonstrukcyjna — rzemiosło ma poważne zadania do spełnienia. W końcu części przemówienia min. Żebrowski wskazuje, że drobny przemysł i rzemiosło musi rozszerzyć i pogłębić ruch współzawodniczą pracę w zakładach i spółdzielniach. W oparciu o doświadczenia radzieckich towarzyszy Czutkicha, Korabielnikowej i Kowalowa, trzeba tworzyć brygady najwyższej jakości, rozszerzać system zespołowego oszczędzania i rozpowszechniać metody pracy czelwików i robotników. Trzeba też śmiało drogą postępu technicznego dźwigać zakłady na wyższy poziom techniczny i produkcyjny, poprzez rozwijający się szeroko wśród pracowników drobnej wytwórczości ruch racjonalizatorski.

Narzędzia ujarzemia

„Harpers Magazine” oczywiście nie odkrył Ameryki. Pakt atlantycki nie jest i nie może być paktem równych, bo jest on agresywnym sojuszem sił imperialistycznych, rządzących zgodnie z leninowską definicją prawną i obyczajową świata kapitalistycznego „według sily”, „według kapitalu”. W obecnych warunkach hegemonii monopolistów amerykańskich w świecie kapitalistycznym — w którym Stany Zjednoczone są głównym państwem lichwiarzem — dzielenie świata kapitalistycznego „według sily” oznacza gospodarce politycznej wojskowe podporządkowanie sobie państw dłużników, przekształcenie ich w wasali Wall Street i Waszyngtonu.

Teoria i praktyka planu Marshalla

Zasady tego programu były zupełnie wyraźne. Przed wszystkim: „odbudowa”, czyli likwidacja lub ograniczenie tych gałęzi przemysłu zachodniej Europy, które utrudniają zagarnięcie rynków przez monopolie USA, przy jednoczesnej militarystycznej gospodarki tych krajów, a w szczególności odbudowie przemysłu wojennego Niemiec zachodnich. Jasne jest, że droga ta prowadzi również do ograniczenia bazy przemysłowej „podopiecznych”, stanowiącej konkurencję dla amerykańskiego eksportu. Po drugie: „współpraca”, czyli bezpośrednie zagarnięcie obiektów gospodarczych w Europie zachodniej, ułatwiane m.in. poprzez narzucenie dewaluacji krajom zależnym. Niedawno

Związek Radziecki — ostoja pokoju

(ARTYKUŁ NAPISANY SPECJALNIE DLA „TRYBUNY LUDU”)

Minelo zaledwie sześć lat od dnia zakończenia drugiej wojny światowej. Jeszcze świeże są blizny po wielkiej bitwie milijonów narodów z faszyzmem, a już obóz reakcji z imperialistami Stanów Zjednoczonych na czele szkuje nowy spisek przeciw ludzkości.

Podżegacze wojenni spieszą się. Wiedzą, że czas pracuje przeciwko nim, że imperialistyczny i antydemokratyczny obóz słabnie z każdym dniem, że świat kapitalistyczny, który zapłacił za nierozwiązywalne wewnętrzne i zewnętrzne sprzeczności stacza się w przepaść. Boją się pokojowego współzawodniczenia w gospodarce, bo widzą, że w tym współzawodnicztwie zwycięży socjalizm.

Imperialistyczna reakcja spodziewa się znaleźć w wojnie wyjście z impasu i obrócić wstecz kolo historii. Zdłudne nadzieje minęły te czasy, kiedy imperialiści przygotowywali wojnę w głębokiej tajemnicy, gdy wojna zwała się niespodziewanie na głowy narodów. Obecnie imperialistycznemu, antydemokratycznemu obozowi podżegaczy wojennych przeciwstawia się potężny obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi wielki Związek Radziecki. Setki milionów mężczyzn bojowników o pokój, zespolili się wokół potężnego mocarstwa socjalistycznego, kierowanego genialnym umysłem wola mas pracujących całego świata — Józefa Stalina.

W roku 1944, w wyjątkowo trudnym położeniu, Związek Radziecki nie tylko nie ustąpił, ale przeciwnie, walczył z wrogiem otoczeniem kapitalistycznym. Imperialiści niejednokrotnie podejmowali próby zamachu na wolność i niepodległość naszej ojczyzny. Madra i dalekosiężna polityka partii Lenina — Stalina, dzięki której kraj nasz stał się potężnym przemysłowym i kolchozowym mocarstwem socjalistycznym, spowodowała, że nieuczyniali naszych wrogów doznały nieuniknionej i haniebnego fiaska.

Potężne i milujące pokój mocarstwo socjalistyczne rozgromiło w czasie drugiej wojny światowej najpodlejszych wrogów ludzkości — niemiecki faszyzm i japoński militarizm i uratowało światową cywilizację od hitlerowskich łotrówców. Z ciężkiej próby wojennej wyszedł Związek Radziecki jeszcze mocniejszy i potężniejszy.

W groźne dni drugiej wojny światowej polityka zagraniczna ZSRR kierowana przez wielkiego Stalina miała na celu najwyższe osiągnięcie pełnego zwycięstwa i ustanowienie trwałego demokratycznego pokoju. Jeszcze burza wojny szalała nad światem, gdy stalinowska myśl pracowała już nad stworzeniem systemu powojennej współpracy międzynarodowej. Towarzysz Stalin mówił już w roku 1944: „Zadanie polega nie tylko na tym, aby wygrać wojnę, lecz również na tym, aby uniemożliwić zrodzenie się nowej agresji i nowej wojny, jeśli nie na zawsze to przynajmniej na długi okres czasu”.

Postanowienia konferencji teherańskiej, jaltańskiej i poczdamskiej miały właśnie na celu stworzenie i utrwalenie systemu pokoju demokratycznego. W stworzeniu silnej i aktywnej Organizacji Narodów Zjednoczonych widział Związek Radziecki jeden z istotnych środków zapobieżenia nowej agresji.

Jednakże koła rządzące Stanów Zjednoczonych i Anglii przystąpiły do rozsadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych. Stworzyły ONZ trzon agresorski, amerykańscy imperialiści wykorzystują tę organizację dla swoich przestępczych celów. Władcy Stanów Zjednoczonych depczą brutalnie uroczyste zobowiązania, które wzięli na siebie w myśl umów międzynarodowych, odbudowały militarizm niemiecki i japoński, budują na terytoriach innych państw wojskowe bazy lotnicze i morskie.

Walka przeciw imperialistycznej ekspansji i reakcji, o trwałą, demokratyczną i współpracującą między narodami, walka przeciw podżegaczom do nowych wojen, przeciw ukisikowemu narodomu i niewoli kolonialnej w jakiegokolwiek formie — oto zadania, które sobie stawia radziecka polityka zagraniczna pod kierownictwem partii Lenina — Stalina.

Polityka zagraniczna państwa radzieckiego wynika ściśle z jego systemu społecznego, ekonomicznego i politycznego. Określają ją nie względy koniunkturalne, lecz wielka idea budowania nowego, demokratycznego i współpracującego między narodami, walka przeciw podżegaczom do nowych wojen, przeciw ukisikowemu narodomu i niewoli kolonialnej w jakiegokolwiek formie — oto zadania, które sobie stawia radziecka polityka zagraniczna pod kierownictwem partii Lenina — Stalina.

Podsumowując wyniki marshallowskiej „pomocy” organ Krajowego Zrzeszenia Przemysłowców USA, „Saturday Evening Post” cynicznie pisał: „Kraje europejskie muszą wydawać teraz tak wielkie sumy na zbrojenia, że nie mają już nadziei na osiągnięcie samodzielności gospodarczej do roku 1952, kiedy to zakończyć się miało działanie planu Marshalla. Obecny nacisk na remilitaryzację Europy przeciąga termin jej odbudowy w nieskończoność”.

Sojusz „supermanów” z quilingami

Tak więc, służąc jako narzędzie gospodarczego i politycznego opowiadania zachodniej Europy, plan Marshalla był niczym więcej, jak pierwszą fazą paktu atlantyckiego — agresywnego sojuszu między nacjonalistami a imperializmem USA, a imperjalistami Europy zachodniej, którzy szukając pod skrzydłami agresorów amerykańskich ochrony przed własnymi narodami, oddają im w pacht swoje kraje.

Obecnie amerykańscy politycy i generalnie publicznie instruuja rząd brytyjski i francuski o konieczności nieustannego obniżania stopy życiowej ludności w związku z militaryzacją gospodarki. Ambasador USA w Rzymie głośno karcił rząd włoski, gdy raz, w pewnych szczegółach nie stosował się ściśle do amerykańskich instrukcji. Publiczną jest tajemnicą, że w Waszyngtonie usta-

ła jest zarówno data wyborów we Francji, jak i budżety Anglii i Francji, Włoch i Belgii. Dochodzi do tego, że w Kongresie USA oficjalnie podejmowane są ustawy dotyczące „krajów zmarszalizowanych”. Tak jest przyjęta niedawno „Ustawa Battle’a”, narzucająca satalitom ograniczenie do minimum handlu z ZSRR i krajami demokracji ludowej i zastrzegająca prezydentowi USA decyzję w sprawie „wyjątkowych okoliczności” — przypominamy: w sprawach dotyczących nie Stanów Zjednoczonych, lecz Francji, Anglii, Włoch, Holandii i wszystkich innych „suwerennych” państw imperialistycznego bloku. A przecież właśnie zachodnio-europejskie koła rządzące „przynajmniej, że ograniczenia te godzą przede wszystkim w interesy ich własnych krajów”.

„Współpraca” za cenę suwerenności

W dziedzinie wojskowej, „współpraca” atlantycka oznacza okupację krajów satelek przez wojska USA. Amerykański generał Eisenhower sprawuje kontrolę nad wojskami krajów zachodnio-europejskich. Kraj, który dla Francuzów stanowił ojczyznę, jest dla Eisenhowera „strefą komunikacji”. Kraj, stanowiący ojczyznę Anglików jest dla Eisenhowera „bazą lotniczą”. Na tym nie wyczerpuje się jednak specyfika wojskowej „współpracy atlantyckiej”. „Taniej jest prowadzić wojnę za pomocą obcych żołnierzy — mówi senator Taft — nawet jeśli nież rękami młodzieńców amerykańskich”. A b. minister obrony Marshall w oświadczeniu przed komisją spraw zagranicznych senatu USA niedawno stwierdził: „Naszym wkładem są raczej pieniądze, pewne straty w Korei. Druga strona (sprzymierzeńcy europejscy) — tróźnie się o żołnierzy”.

Zadając „łajnszego” młosa argumentów od swych satelek Stany Zjednoczone kładą przede wszystkim główny nacisk na wskrzeszenie militarizmu nie-

Akademik A. Onarin

członek Światowej Rady Pokoju

tworzą agresywne bloki i zawierają pakt skierowane przeciw ZSRR i krajom demokracji ludowej. Imperialiści Stanów Zjednoczonych rozpętali krwawą awanturę w Korei, a obecnie zrywają pertraktacje o zawieszenie broni rozpoczęte z inicjatywą Związku Radzieckiego.

W okresie powojennym ZSRR wysuwał corocznie konkretne propozycje mające na celu utrwalenie pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Wskazując na konieczność zakazu broni atomowej, towarzysz Stalin podkreślił, że tego pragnie wola i sumienie narodów Związku Radziecki prowadziła i konsekwentną walkę o wprowadzenie zakazu broni atomowej. Niejednokrotnie również występował o redukcję zbrodni i sił zbrojnych wielkich mocarstw.

Propaganda burżuazyjna podnosi ciągi wrzask o sprzecznościach amerykańsko-radzieckich, twierdząc przy tym, że wszystkim winna jest niechęć ZSRR do współpracy z kapitalistyczną Ameryką. Jest to twierdzenie — bzdurne, nieprawdziwe i nieuzasadnione. Już w 1920 r. Lenin w wywiadzie udzielonym dziennikarowi amerykańskiemu podkreślił, że ze strony radzieckiej nie ma przeszkód do pokojowych stosunków ze Stanami Zjednoczonymi. „Niech amerykańscy kapitaliści nas nie ruszają. My ich nie ruszymy” — oświadczył Lenin.

Towarzysz Stalin podkreślał również niejednokrotnie możliwość pokojowej współpracy między ZSRR i Stanami Zjednoczonymi. W styczniu 1949 roku towarzysz Stalin powiedział: „Oczywiście, rząd ZSRR mógłby współpracować z rządem Stanów Zjednoczonych w podjęciu kroków, skierowanych ku urzeczywistnieniu paktu pokoju i prowadzących do stopniowego rozbrojenia”.

Pragnąc zmniejszyć istniejące napięcie międzynarodowe, rząd radziecki niejednokrotnie występował z propozycją zawarcia Paktu Pokoju między wielkimi mocarstwami. W niedawnej odpowiedzi przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR tow. Szewnikowa na adresie prezydenta Stanów Zjednoczonych Trumanona ponownie została stwierdzona gotowość Związku Radzieckiego do podpisania Paktu Pokoju.

Związek Radziecki dąży do umocnienia rzeczowych stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami na podstawie równoprawności i wzajemnego poszanowania. Popiera każdą propozycję mającą na celu poprawę stosunków handlowych między państwami. W tym samym czasie rząd amerykański, rozprawiający po fałszywoscach o współpracy między narodami, zerwał niedawno umowę handlową z ZSRR i żąda aby kraje kapitalistyczne zależne od Stanów Zjednoczonych również popłynęły ten zgubny dla siebie kurs.

Trudnizmy amerykańskiego imperializmu usiłują oszukać prostych ludzi, szerzą łgawstwa o wielkim kraju zwycięskiego

socializmu. Nie jest trudno przekonąć się, że oszczerstwa płatnych agentów imperializmu o naszym kraju oparte są całkowicie na fałszyfikatach i kłamstwie.

W swej historycznej rozmowie z korespondentem „Pravdy” wielki Stalin zdemaskował nieudolne manewry propagandowe podżegaczy wojennych. Towarzysz Stalin wykrzyknął: „...omotać się kłamstwem swe narody, oszukać je i przedstawić nową wojnę, jako obronę, a pokojową politykę krajów milujących pokój — jako agresywną. Starają się oszukać swe narody, w tym celu ażeby narzucić im swe agresywne plany i wciągnąć je do nowej wojny”.

Józef Stalin oświadczył dalej: „Co się tyczy Związku Radzieckiego, to będzie on również nadal niezachwiejnie prowadził politykę zapobiegania wojnie i zachowania pokoju”.

Stalinowska polityka zagraniczna odpowiada najwyższemu interesom narodu radzieckiego, jest wyrazem jego dążeń i nadziei. Masy pracujące naszego kraju są zainteresowane w utrzymaniu długotrwałego pokoju niezbędnego do realizacji gigantycznych planów budowy komunizmu. Najbardziej jasnym i niezłomnym przywódcą umiłowana polityka przez Związek Radziecki jest fakt, że nie redukuje on, lecz odwrotnie, rozszerza przemysł pokojowy, nie zwija, lecz odwrótnie, rozwija budownictwo nowych potężnych elektrowni wodnych i systemów trygacyjnych, nie zaprzestaje, lecz odwrotnie, kontynuuje politykę obniżania cen.

Doznawałemu uczucia szczególnego dumy, gdy na jednym z posiedzeń pierwszej sesji Światowej Rady Pokoju mógłbym opowiedzieć wybitnym działaczem międzynarodowego ruchu walki o pokój — o szczęściu radzieckiego uczonego biorącego bezpośredni udział w tych gigantycznych przeobrażeniach przyrody, które realizuje się w kraju radzieckim, w tych wielkich budowlach, które naród nasz słusznie nazwał budowlami komunizmu.

Ludzie radziecy, którzy z zapalem urzeczywistniają genialny stalinowski plan budownictwa komunistycznego są mężnymi i niezachwianymi szermierzami pokoju. Gorąco poparli Apela Sztokholmskiego i jednomyślnie wypowiedzieli się za zakazem broni atomowej. Pod tym dokumentem podpisało się 115 milionów obywateli radzieckich — cała dorosła ludność kraju.

Wyrazem nieugiętej woli pokoju narodu radzieckiego jest ustawa o obronie pokoju uchwalona przez Radę Najwyższą ZSRR. W naszym kraju propaganda wojenna uważana jest za najcięższe przestępstwo. Umowa pokoju przez rząd radziecki i cały nasz naród znalazła jasny wyraz w fakcie ustanowienia Międzynarodowych Nagród Stalinińskich. „Za utrwalenie pokoju między narodami”. Nagrodami tymi noszący imię wielkiego chorążego pokoju Józefa Stalina, wyróżniani są najlepsi ludzie na

„współpraca” jest wzajemny szantaż wykorzystujący pięknie brzydnymi frazesami o „tradycyjnych prawach” itd. Tak np. Amerykanie zmuszają Anglię do zamknięcia zakładów przemysłowych z powodu braku siarki zmopolizowanej przez USA, a gdy Anglii domagają się „sprawiedliwego rozdziału” siarki, Amerykanie szantażują ich żądaniem „sprawiedliwych” cen na surowce znajdujące się w rękach brytyjskich. Tak kwitnie gospodarka „współpraca” drapieżników.

Sprzeczności wewnętrzne osłabiają blok agresji

Do tego dochodzą poważne rozdziewki w dziedzinie polityki międzynarodowej. Tak np. ze względu na bardzo wyraźną postawę narodów, koła rządzące krajów zachodnio-europejskich musiały długo kluczyć nim podporządkować się ostatecznie amerykańskiemu dyktandowi w sprawie odrodzenia niemieckiego militarizmu. Trzeba było również długich zakulisowych machinacji, by np. narzucić Wielkiej Brytanii amerykański traktat z Japonią, godzący m. in. w interesy imperium brytyjskiego.

Zakończona niedawno konferencja w Ottawie jaskrawie wyraziła na wierzchołku zastrzeżenia się tarcia i rozdziewki wewnętrzne bloku agresji. Wymykają one m. in. z obawy rządów satelek przed wzbierającą gorączką i walką mas wobec niujszego spodka i spadku stopy życia na skutek narzuconej przez USA dalszej militarystycznej gospodarki marshallistycznej. Zgrzyły w maszynie agresji nie ograniczają się tylko do rozdziewek anglo-amerykańskich. Wilcze prawa imperialistycznej dzungli rozciągają się na całość sprzeczności, które poważnie osłabiają i rozsadzają blok agresji.

Metody „współpracy” — morderstwa i szantaż

Narzucając likwidację pokojowych gałęzi i redukcję bazy przemysłu zachodnio-europejskiego, dyktat waszyngtoński godzi w wielu wypadkach nie tylko w narody i żywotne interesy zmarszalizowanych krajów, ale również w poszczególne grupy przemysłowców. Dążąc do osiągnięcia monopolu jeśli chodzi o surowce i rynki zbytu, monopolisci amerykańscy usiłują, z całą bezwzględnością i wszelkimi środkami zagarnąć pozycje znajdujące się w rękach swych sojuszników z bloku agresji. Wewnątrz bloku imperialistycznego zastraszają satelek sprzeczności, które poważnie osłabiają i rozsadzają blok agresji.

Na pierwszy plan wysuwają się sprzeczności anglo-amerykańskie. Żadna ze stron nie gardzi przy tym metodami mordów skrytobójczych, o czym świadczą m. in. długie listy pomordowanych premierów i ministrów w krajach Bliskiego Wschodu. Uznana i wypróbowana formą

kuli ziemskiej, płomienni bohaterowie o pokój na całym świecie.

Obecnie ludzie kraju socjalizmu jednomyślnie podpisują jeden z najważniejszych dokumentów naszej epoki — apel Światowej Rady Pokoju o zawieszenie Paktu Pokoju między wielkimi mocarstwami.

Sprawę utrzymania pokoju popierają ludzie radzieckiej ofiarni i bohaterską pracą na chwałę wielkiej milijonowej rozstrzygają się przede wszystkim w fabrykach, w kolchozach i w szkołach, w instytucjach i laboratoriach. Nasze osiągnięcia w budowie komunizmu są najpotężniejszą bronią narodu radzieckiego w walce o pokój.

Związek Radziecki nie jest odosobniony w swej wytrwałej walce o pokój i szczęśliwą przyszłość ludzkości. Sto on na czele potężnego i niezwykłego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu. Ramie w ramie z Związkiem Radzieckim kroczą wielki naród chiński mężnie broniący swych zdobyczy. Z obozem pokoju mocno złączyły się europejskie kraje demokracji ludowej i Niemiecka Republika Demokratyczna.

Ponad 800 milionów ludzi zamieszkuje terytorium ZSRR i terytoria krajów demokracji ludowej, skupionych wokół Związku Radzieckiego w walce przeciw nowej wojnie światowej. Po raz pierwszy w historii więcej niż trzecia część całej ludzkości walczy w sposób zorganizowany o pokój.

Konsekwentna i wytrwała walka narodu radzieckiego o pokój, demokrację i socjalizm przeciw imperializmowi i reakcji zdobyła sobie miłość i wdzięczność uczciwych ludzi w całym świecie.

W stronę Związku Radzieckiego zwrócone są oczy wszystkich ludzi dobrej woli. Z nami są masy pracujące, wszyscy postępowi ludzie państw kapitalistycznych, kolonii i krajów zależnych, wszyscy ludzie, którzy czynnie występują w obronie wolności i niezawisłości wielkich i małych narodów, w obronie pokoju na całym świecie.

Kampania zbierania podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju wykazała wzrost siły i zwartości ruchu obrońców pokoju we wszystkich krajach. Około pół milarda ludzi dobrej woli podpisało się pod tym dokumentem. Nowe dziesiątki milionów podpisów ludzi radzieckich pod apelem Światowej Rady Pokoju stanowią będąc znakiem wkładu do walki narodów o pokój w całym świecie.

„Pokój zwycięży wojnę” — to uskrzydłone hasło mknie po całej ziemi, z jednego do drugiego kraju. Narody zdecydowane są walczyć o pokój i pewne są zwycięstwa sprawy pokoju. Wiedzą, że jest na świecie siła zdolna do okładzania rozruchalonych agresorów. Ta siła jest niezwykły oboz pokój i demokracji ze Związkiem Radzieckim na czele.

Pokój zwycięży wojnę, ponieważ za szantażem wszystkich bojowników o pokój widnieje imię wielkiego Stalina.

Wilcze prawa sojuszu agresji

Metody propagandy kół rządzących USA spływały się niedawno z nieoczekiwanej krytyki wielkokapitałistycznego pisma amerykańskiego „Harpers Magazine”.

„Radko mia tydzień” — czytamy tam — by kłówać o oficyalnych osobistościach amerykańskich nie rozpyliła się z samozadowoleniem o naszym przywiązaniu do ulności, o „własności” suobnych narodów, o „armii Zjednoczonych” Narodów, o „Korei albo o postanowieniach „adunastu” państwa, zjednoczonym układem północno-atlantycznym...”. Cytowane pismo uważa te metody propagandy za szkodliwą, gdyż — jak stwierdza — „pozwała ona oskarżać nas o dwulicowość”. Bardziej celowe byłoby — zdaniem pisma — mocne podkreślenie faktu, że Stanoem Zjednoczonym „z racji swej sily” przysługuje prawo dyktatu, że zatem i „pakt atlantycki nie jest i nie może być paktem równych”.

Narzędzia ujarzemia

„Harpers Magazine” oczywiście nie odkrył Ameryki. Pakt atlantycki nie jest i nie może być paktem równych, bo jest on agresywnym sojuszem sił imperialistycznych, rządzących zgodnie z leninowską definicją prawną i obyczajową świata kapitalistycznego „według sily”, „według kapitalu”. W obecnych warunkach hegemonii monopolistów amerykańskich w świecie kapitalistycznym — w którym Stany Zjednoczone są głównym państwem lichwiarzem — dzielenie świata kapitalistycznego „według sily” oznacza gospodarce politycznej wojskowe podporządkowanie sobie państw dłużników, przekształcenie ich w wasali Wall Street i Waszyngtonu.

Teoria i praktyka planu Marshalla

Zasady tego programu były zupełnie wyraźne. Przed wszystkim: „odbudowa”, czyli likwidacja lub ograniczenie tych gałęzi przemysłu zachodniej Europy, które utrudniają zagarnięcie rynków przez monopolie USA, przy jednoczesnej militarystycznej gospodarki tych krajów, a w szczególności odbudowie przemysłu wojennego Niemiec zachodnich. Jasne jest, że droga ta prowadzi również do ograniczenia bazy przemysłowej „podopiecznych”, stanowiącej konkurencję dla amerykańskiego eksportu. Po drugie: „współpraca”, czyli bezpośrednie zagarnięcie obiektów gospodarczych w Europie zachodniej, ułatwiane m.in. poprzez narzucenie dewaluacji krajom zależnym. Niedawno

ła jest zarówno data wyborów we Francji, jak i budżety Anglii i Francji, Włoch i Belgii. Dochodzi do tego, że w Kongresie USA oficjalnie podejmowane są ustawy dotyczące „krajów zmarszalizowanych”. Tak jest przyjęta niedawno „Ustawa Battle’a”, narzucająca satalitom ograniczenie do minimum handlu z ZSRR i krajami demokracji ludowej i zastrzegająca prezydentowi USA decyzję w sprawie „wyjątkowych okoliczności” — przypominamy: w sprawach dotyczących nie Stanów Zjednoczonych, lecz Francji, Anglii, Włoch, Holandii i wszystkich innych „suwerennych” państw imperialistycznego bloku. A przecież właśnie zachodnio-europejskie koła rządzące „przynajmniej, że ograniczenia te godzą przede wszystkim w interesy ich własnych krajów”.

Podsumowując wyniki marshallowskiej „pomocy” organ Krajowego Zrzeszenia Przemysłowców USA, „Saturday Evening Post” cynicznie pisał: „Kraje europejskie muszą wydawać teraz tak wielkie sumy na zbrojenia, że nie mają już nadziei na osiągnięcie samodzielności gospodarczej do roku 1952, kiedy to zakończyć się miało działanie planu Marshalla. Obecny nacisk na remilitaryzację Europy przeciąga termin jej odbudowy w nieskończoność”.

Sojusz „supermanów” z quilingami

Tak więc, służąc jako narzędzie gospodarczego i politycznego opowiadania zachodniej Europy, plan Marshalla był niczym więcej, jak pierwszą fazą paktu atlantyckiego — agresywnego sojuszu między nacjonalistami a imperializmem USA, a imperjalistami Europy zachodniej, którzy szukając pod skrzydłami agresorów amerykańskich ochrony przed własnymi narodami, oddają im w pacht swoje kraje.

Obecnie amerykańscy politycy i generalnie publicznie instruuja rząd brytyjski i francuski o konieczności nieustannego obniżania stopy życiowej ludności w związku z militaryzacją gospodarki. Ambasador USA w Rzymie głośno karcił rząd włoski, gdy raz, w pewnych szczegółach nie stosował się ściśle do amerykańskich instrukcji. Publiczną jest tajemnicą, że w Waszyngtonie usta-

Cukrownia „Przeworsk” gotowa do kampanii

(OD WŁASNEGO KORESPONDENTA „TRYBUNY LUDU”)

W cukrowni „Przeworsk”, która rzucała innym cukrowniom wezwanie do współzawodnictwa o sprawne i oszczędne przeprowadzenie tegorocznej kampanii, trwała ostatnie prace przygotowawcze.

Zgodnie z umową, przybyli już plantatorzy z pierwszymi transportami buraków. Znaczenie wzrosła liczba plantatorów jak również wzrosła uprawa przez nich areal uprawy buraka cukrowego.

Właśnie pod hasłem wzmożonej oszczędności i walki o obniżenie kosztów własnych produkcji, przebiegały remonty w cukrowni.

Właśnie pod hasłem wzmożonej oszczędności i walki o obniżenie kosztów własnych produkcji, przebiegały remonty w cukrowni.

Zwiększenie zespołu maszyn w cukrowni o dwie nowe wrotki pozwoli wyprodukować przy niezwiększonej obsadzie o 4 tony cukru na dobie więcej, aniżeli cukrownia produkowała

dotychczas. Przebudowanie tzw. ekonomizatorów to gwarancja, że przy wysiłku palaczy zużycie węgla pod kotłami zostanie znacznie obniżone.

Ulepszenia, wprowadzone do aparatów saturacyjnych, mają na celu uzyskanie większego procentu cukru z buraków.

Wezwanie rzucone innym cukrowniom, poważnie zobowiązuje realizację postanowień produkcyjnych już dziś pracującą załogą a właściwie formą kontroli współzawodnictwa międzyzawodniowego.

Pomyślano również o cyklu odczytów i przezroczycy z doświadczeń radzieckiego cukrownictwa.

Podstawowa organizacja partyjna wespół z radą zakładową kierownictwem dokonała szczegółowego przeglądu i analizy stanu urządzeń cukrowni, rozmieszczenia ludzi itp.

27 bm. rusza produkcja. Szkoły zmieniają się kartki w kalendarzu cukrowni. Każdy dzień przynosi prace ściśle zawnieszone: 19 bm. — pierwsze dostawy buraka, 24 bm. — techniczne odbiór remontu wreszcie 27 bm. — pierwszy dzień kampanii.

Tak więc 27 września ruszy cukrownia Przeworsk — jako pierwsza w Zjednoczeniu Lubelskim.

I już 29 bm. podjął się pierwszy wóz, załadowane „nowym” cukrem którego przewoźne zakłady wyprodukują w ciągu bieżącej kampanii o 2,667 ton więcej, niż w roku ubiegłym.

CECYLIA BŁOŃSKA

Wspólną pracą budujemy nowe życie

Władysław Zabłotny

Przewodniczący spółdzielni produkcyjnej „Przyszłość” w Mortejach woj. olsztyński

Spółdzielnię naszą założyliśmy 14 marca 1950 r. Przystąpiło do niej 28 parcelantów i 3 działkowców, w tym 24 członków PZPR i 7 bezpartyjnych.

Ludzie, którzy przystąpili do spółdzielni — w Polsce przedwrzesniowej i w okresie okupacji pracowali za niedzne grosze w majątku obszarniczym.

W 1945 r. ludzie z Mortej otrzymali od rządu ludowego działki z reformy rolnej. Praca jednak na indywidualnym gospodarstwie, mimo wydatnej pomocy ze strony rządu ludowego — przedstawiała dla nich wiele trudności.

Początkowo niektórzy członkowie naszej spółdzielni nie wierzyli, aby przy kolektywnym systemie gospodarowania mogli poprawić swój byt materialny. Wahań i wątpliwości te podsycałi zdecydowani wrogowie Polski Ludowej, którzy przepowiadali, że w spółdzielni produkcyjnej zjedziemy „na dziady”.

Wcześniej kończymy siewy, poszerzamy areal uprawy i rozwijamy hodowlę

Agitacja ta spełzała na niczym. Już pierwszy rok wspólnej pracy wykazał wyższość tej formy gospodarowania.

Pierwszą wspólną pracą naszej spółdzielni były wiosenne siewy 1950 r. Aby nie prowadzić dwutorowej gospodarki, na wniosek organizacji partyjnej, wszyscy członkowie naszej spółdzielni postanowili posiane indywidualnie zboże ożmie wnieść do spółdzielni, jako wkłady, wyceniając je w dniówkach obrachunkowych.

Zasiewy ziób jarych i zasadenie okopowych na ziemi spółdzielczej przeprowadziliśmy o 2 tygodnie wcześniej, niż okoliczni, indywidualnie gospodarujący rolnicy.

Do szybkiego ukończenia akcji siewnej na własnych gruntach, wykorzystując uzyskany w ten sposób czas, zwiększiliśmy w zagospodarowaniu 58 ha ziemi i 14 ha stawów po likwidującym się Uniwersytecie Ludowym w naszej gromadzie.

Całą tę ziemię oblaściliśmy z 4 ha stawów doprowadziliśmy — w okresie przedzimowym — do porządku i zarobiliśmy. Od początku również zaprowadziliśmy hodowlę bydła i trzody chlewnej zakupując z przynależnych nam kredytów 52 sztuki odpowiednich pod względem rasowym krów i kilka macior.

Osrodek gospodarczy naszej spółdzielni urządziliśmy w zabudowaniach dawnego majątku. Poniważ zabudowania te w latach 1945—49 uległy poważnym zniszczeniom, przeto w okresie między akcją siewną, a zimą — odremontowaliśmy je częściowo sposobem gospodarczym. Na remoncie jednej

tylko obory zaoszczędziliśmy blisko 1 milion zł. w starej walucie (firma żądała 2 miliony).

W pierwszym roku istnienia spółdzielni zebrałiśmy zboża ze 175 ha i okopowe z 60 ha. Przeciętne plony z hektara wynosiły dla żyta 19,5 kwintala, pszenicy jarej — 13 kwintali, jęczmienia — 18 kwintali, owsa — 17 kwintali, ziemniaków — 140 kwintali.

Wartość dniówki obrachunkowej w naszej spółdzielni za rok 1950 wyniosła 24,50 zł. Dobre wyniki naszej wspólnej jednorocznej pracy, rozwiał ostatecznie wśród spółdzielców wszelkie wątpliwości co do słuszności obranej przez nas drogi.

Po podziale dochodów za rok 1950 — przystąpiło do spółdzielni czterech nowych członków. W najbliższej zaś gromadzie Rakowice — 14 rolników idąc za naszym przykładem, wiosną 1951 r. przystąpiło do spółdzielni produkcyjnej, która ma już poważne osiągnięcia.

W tym roku pracujemy już na podstawie planu

W roku bieżącym, widząc że przy dobrej zorganizowanej pracy zespołowej i przy maszynowej obróbce ziemi przez POM — jesteśmy w stanie uprawić więcej ziemi — zwiększiliśmy w zagospodarowaniu pozostałe jeszcze w naszej gromadzie odłogi w ilości 125 ha. Uprawiliśmy je już w całości.

Obecnie obszar użytkowanej przez naszą spółdzielnię ziemi wynosi 425 ha, w tym ziemi ornej 344 ha, łąk — 28 ha, stawów — 14 ha. Reszta to pastwiska i ziemia pod zabudowaniami.

Od początku br. pracujemy już w oparciu o plan finansowo-gospodarczy. Plan ten jest w całości realizowany.

Tegoroczne zbiory w naszej spółdzielni są wysokie. Przeciętna wydajność z 1 ha żyta wyniosła 21 kwintali, czyli o półtora kwintala więcej, niż w roku ub. Po raz pierwszy w tym rejonie uprawiliśmy 5 ha pod pszenicę ozimą i zebrałiśmy doskonały zbiór 22 kwintali z 1 ha. W ten sposób wykazaliśmy okolicznym chłopom, że i w naszym rejonie może udać się pszenica ozima.

Mimo panującej u nas posuchy uzyskaliśmy z jednego hektara 17 kwintali owsa i 18 kwintali jęczmienia. Z początkiem września przystąpiliśmy do młócenia. Przede wszystkim wyłóciliśmy zboże na zasiew, a w tej chwili młócimy na sprzedaż państwu. Do 10 września br. spółdzielnia nasza już dostawiła do punktu skupu 700 kwintali zboża.

Zgodnie z planem oczyszciliśmy dalszych kilka ha stawów

rybnych, zaprowadzając w nich hodowlę karpia i lina. Spółdzielnia nasza odstawi już w roku bieżącym do Centrali Rybnej jedną tonę ryb, wyhodowanych w naszych stawach.

Dalej rozwijamy hodowlę

Posiadamy już dziś 28 koni, 52 krowy, 7 jałówek, 1 buhaja i 35 cieląt. Chlewnia nasza mieści 12 macior, 1 knura, 16 tuczników i 30 warchalisk. Do końca sierpnia dostarczyliśmy do GS w Lubawie 48 sztuk tuczników oraz 24 byczki, które nie nadawały się do chowu.

Ważnym członkiem okresowo w pieniądzech uzyskanych ze sprzedaży mleka i tuczu. Zaliczki były wypłacane w wysokości 60 procent wartości dniówki obrachunkowej przewidzianej planem spółdzielni. Obecnie przystąpiliśmy do zaliczkowania członków w zboże.

Organizacja partyjna pomaga zarządowi

W mobilizacji spółdzielców do wykonywania zadań produkcyjnych pomaga zarządowi organizacja partyjna.

Na zebraniach podstawowej organizacji partyjnej omawiane są plany gospodarcze, osiągnięcia, oraz analizowane niedociągnięcia spółdzielni. Tó właśnie nam podjęło uchwałę, aby na rok 1952 zaplanować zwiększenie hodowli trzody chlewnej co najmniej o 100 sztuk.

W spółdzielni pracują wszyscy zdolni do pracy

Wszystkie te osiągnięcia dają zapas i ochotę do pracy członkom naszej spółdzielni. Do roboty wchodził codziennie 60—64 osoby, a podczas żniw do 100 osób. Wiele pomocy udziela nam też POM z Susza, który wykonuje wszystkie najważniejsze prace rolne. W czasie żniw wyróżnił się traktorzysta POM Jankowski, Dubicki i Szurgot.

O wkładzie pracy poszczególnych spółdzielców we wspólną gospodarkę mówią liczby dniówek obrachunkowych.

Rodzina Franciszka Strużyńskiego, składająca się z 4 osób,

wyrobiła 750 dniówek; rodzina Michała Michalskiego (3 osoby) — 615 dniówek; rodzina Andrzeja Lachmańskiego, składająca się z 3 osób — 668 dniówek.

Wydatnie pracują kobiety dożarki: Leokadia Ruczyńska, Elżbieta Szymanska i Leokadia Maliszewska. Prządają w pracy również członkowie koła ZMP, a między innymi Janina Strużyńska, która wyrobiła 170 dniówek i Teresa Stasińska — 171 dniówek.

Kobiety mogą dziś spokojnie wychodzić do pracy w dawnym obszarniczym pałacu mieści się bowiem dobrze urządzona 7-klasowa szkoła, ładny żłobek i przedszkole, w którym uczą się i zdrowo chowają ich dzieci.

W ciągu roku bież. zaliczko-

Centralne Koło Lektorów TPR przed Miesiącem pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej

(f) W dniu 21 bm. w Zarządzie Głównym TPR w Warszawie odbyła się pod przewodnictwem tow. min. St. Matuzewskiego, narada Centralnego Koła Lektorów.

Koło Lektorów pracuje w trzech sekcjach: kultury, nauki i oświaty, sekcji polityczno-gospodarczej oraz sekcji technicznej.

Plan pracy koła przewiduje w okresie Miesiąca pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej

odczytu uczestników wycieczki do Związku Radzieckiego, odczyty w Nowej Hucie, Żeraniu, Zakładach im. Stalina w Poznaniu, Stoczni Gdańskiej, Zakładach im. Stalina w Łodzi i innych dużych ośrodkach przemysłowych i rolnych.

Przewodniczącym Koła Lektorów został wybrany członek Zarządu Głównego TPR Zarek-Michalski, wiceprzewodniczącymi — sędzia Bzowski i dyr. Bardach.

Metalowcy stosują coraz szerzej metodę inż. Kowalowa

(f) Robotnicy przemysłu metalowego stosują w coraz szerszym zakresie metodę radzieckiego inżyniera Kowalowa. Ostatnio przystąpiono do wprowadzenia tej metody pracy w „Konstalu” oraz w Fabryce Maszyn Górniczych na Śląsku.

Bodźcem do wprowadzenia metody inż. Kowalowa w „Konstalu” stały się doskonałe wyniki, osiągane przez produkujących robotników wydziału mechanicznego. Np. tokarz Norbert Sitko osiągał przy szybkości obróbki metali 300 procent normy, a wielu innych tokarzy wykonywało ok. 180 procent normy.

Na żądanie załogi powstała komisja metodyczna, która przeprowadziła szczegółową analizę pracy czolowego tokarza Norberta Sitko i kilku innych produkujących robotników. Na podstawie ich doświadczeń ko-

misja opracuje najlepszą metodę wykonywania wszystkich czynności przy obróbce metali.

Dobre wyniki uzyskuje komisja metodyczna, powstała w Fabryce Maszyn Górniczych. Sporządziła ona już tzw. fotografie dnia roboczego czolowych producentów pracy — formierzy: Józefa Pszowskiego i Rudolfa Niema. Analiza pracy w odlewni wykazała, że tracono tu dużo czasu roboczego z winy złej organizacji pracy. Komisja przeprowadziła szereg narad produkcyjnych z załogą odlewni i produkującymi robotnikami, na których omówiono sposoby usunięcia błędów w organizacji pracy warsztatowej i wskazywano na możliwości usprawnienia niektórych czynności. Komisja metodyczna postawiła sobie za zadanie zastosowanie metody Kowalowa w całej odlewni.

Od 7.X — zimowy rozkład jazdy autobusów PKS

(d) 7 października br. wchodzi w życie nowy, zimowy rozkład jazdy autobusów Państwowej Komunikacji Samochodowej. Linie te będą czynne m. in. na trasach: Skierniewice — Głuchów — Łódź, Mielec — Kolbuszowo — Rzeszów oraz

Zębówce — Lubliniec — Tarnobrzeg — Katowice. Poza tym PKS uruchomi kilkanaście dalszych linii, na których będą kursowały autobusy przewożące robotników z miejsc zamieszkania do pracy i z powrotem. Najwięcej takich linii otwartych zostanie na Śląsku i w woj. łódzkim.

Komunikat Polskiego Monopoli Loteryjnego

Dyrekcja Polskiego Monopoli Loteryjnego komunikuje, że trzy główne wygrane ostatniego dnia ciągnięcia 1 rzutu 2 Krajowej Loterii Pieniężnej po 100.000 zł

padły w dniu 22 bm. na numery: 120810 w Warszawie, 45316 w Krakowie oraz 121775 w Kaliszu.

Wiadomości sportowe

Siatkarki polskie wicemistrzami Europy

PARYŻ. W wypełnionym o brzoje stadionie Kautzkiego, siatkarki polskie rozegrały ostatnie swoje spotkanie w ramach mistrzostw Europy. Przewodniczącym Polerek był dużyzna Francji. Siatkarki polskie odniosły zwycięstwo 3:0 (15:13, 15:12, 15:4), zdobywając tym samym tytuł wicemistrza Europy. Mistrzem Europy w siatkówce kobiet została drużyna Związku Radzieckiego.

Mimo dużej przewagi technicznej, Polki grały słabo w pierwszych dwóch setach, tracąc sześćdziesiąt punktów przy zagrywaniu. Ściągnięciem brak było również precyzji i siły.

Tylko 15 zawodników bez punktów karnych w raidzie latrzaskim

ZAKOPANE (tel. wł.). Uczestnicy IX raidu latrzaskiego mają już za sobą dwa ciekawe etapy jazdy terenowej. Po I etapie, który ukończyło 70 zawodników, tylko około 25 motocykliści wystartowało do II etapu bez punktów karnych. Wśród nich znaleźli się w komplecie następujący zawodnicy: Kozłowski, szczerbień w kat. do 125 cm i 250 cm, M. M. w kat. 250 cm — Koprzywicki, Jankowski, Urbaniak i Żurawiecki, w kat. 250 cm — K. Bruna (jedynym bez punktów karnych w tej kategorii), w kat. ponad 350 cm — Gorgula i Kwiatkowski.

W klasyfikacji drużynowej prowadzi KWKS i przed Ogniwem (Bytom). W niedzielę, 23 bm., odbędzie się zakończenie raidu. W dniu tym przeprowadzona będzie próba szybkości terenowej w sześzowie na dystansie 30 km oraz jazda przy odcińnięciu obserwatorów.

Pływacy i lekkoatleci NRD przepadają do Polski

Na zaproszenie GKKF przbędzie do Polski w najbliższych dniach reprezentacja pływacka kobiet i lekkoatletów NRD, która rozegra w Warszawie w dniach 29 — 30 bm. międzypaństwowe spotkanie Polska — NRD.

W najbliższym czasie oczekiwanym jest również przyjazd reprezentacji lekkoatletów kobiet i mężczyzn NRD, która rozegra w Warszawie w dniach 6 — 7 października międzypaństwowe spotkanie Polska — NRD.

Akt w sportowy orenia Spartakiade

22 bm. odbyła się w GKKF konferencja poświęcona omówieniu i analizie i Ogólnopolskiej Spartakiady Letniej. W konferencji udział wzięli członkowie Komitetu Organizacyjnego Spartakiady, przedstawiciele pionierów i zrzeszeń, szejki i sportowcy oraz dziennikarze sportowi.

Stronę organizacyjną Spartakiady do utrwalenia pokoju. Z. K.

O wejście do I ligi piłkarskiej OWKS (Kraków) — Budowlani (Gdańsk) 3:1

KRAKÓW. Mecz o wejście do I ligi piłkarskiej między OWKS (Kraków) i Budowlanymi (Gdańsk) zakończył się zwycięstwem drużyny krakowskiej, dla której bramki zdobyli: Dwernicki, Kucharski i Kroczyk. Honorowy punkt dla poko-

poszczególnych spotkaniach padły następujące wyniki: Kolejarz (Poznań) — Stal (Poznań), 3:2 (3:1); Kolejarz (Gniezno) — Spójnia (Gdańsk) — 5:1 (5:0); Spójnia (Gdańsk) — Budowlani (Bielsko) — 3:2 (3:2); K. Zawisza (Gieronów) — Kolejarz (Poznań) — 6:0 (2:0).

Kajakowe mistrzostwa Polski juniorów

W ramach kajakowych mistrzostw Polski juniorów odbyły się 22 bm. wycieczki pójfialnowe. Do finałów zakwalifikowały się w poszczególnych konkurencjach następujące osady: dwójki mężczyzn — 500 m i mie-dzybieg — 1) Radziecanki — Nowak (Stal) Poznań, 2) 3) Wojciechowski — Stachowiak (Kolejarz — Poznań), 2) Piotrowski — Konarzewski (Spójnia — Warszawa), 1) międzybieg — Mochowski — Bartoszewski (Gniezno — Poznań), 2) Łakomski — Dołński (Spójnia — Warszawa), 3) Stal (Poznań) — Kępa (Stal — Poznań).

W pierwszym dniu rozgrywek w Stal (Poznań), 3) Unia (Szczecin), 1) Stal (Szczecin), 2) Ogniw (Poznań). W starcie 4x500 m jedynym meczem do finału zakwalifikowały się osady: Stal (Poznań), Ogniw (Poznań), Kolejarz (Poznań) oraz Kolejarz (Toruń). W wycieczce jedynym meczem na 500 m z 1 międzybiegu do finału zakwalifikowały się: 1) Augustyniak (Stal — Poznań), 2) Nowak (AZS — Kraków), 3) Skupinski (Unia — Szczecin). 1) międzybieg zostanie powtórzony 23 bm.

Teatr Dramatyczny z Drezna w Łodzi

(a) Do Łodzi przybył serdecznie witany zespół Państwowego Teatru Dramatycznego z Drezna.

Zespół teatru wystawił w Teatrze Nowym sztuki: „Die Sonnenbrucks” (Niemcy) Leona Kruczowskiego i „Emilia Galotti” Lessinga.

Występ zespołu bułgarskiego na Śląsku

(f) Bawiący w Polsce bułgarski robotniczy zespół taneczny im. Milewa przybył w dniu 21 bm. do Katowic.

W godzinach wieczornych zespół wystąpił w Domu Górników w Sosnowcu z koncertem dla robotników miejscowych kopalń i hut. Występ spotkał się z niezwykłym serdecznym przyjęciem i licznie zgromadzonej publiczności.

Wykonali zadania produkcyjne trzech lat sześciolatki

(a) Robotnicy Wytwórni Sorzetu Komunikacyjnego we Wrocławiu, dzięki udziałowi we współzawodnictwie, systematycznie zwiększają wydajność pracy.

września br. ten dzielny robotnik zrealizował już normę trzech i pół lat. Nie ustępuje mu w pracy frezer Konstanty Nocun, który wykonał swoje zadania 3 lat Planu 6-letniego

M. in. szlifierz Ludwik Lewandowski, wykonując przeciętnie przeszło 200 procent normy, z dumą donosi o wykonywaniu zadań produkcyjnych czwartego roku Planu 6-letniego. Do 15

Poważne osiągnięcia uzyskuje również tokarz: Jan Sabiński, Józef Zeleznik, Czesław Treła, Stanisław Latos, Jan Kus i Anieli Sobczak, którzy systematycznie wykonują od 130 do 160 procent normy.

Remont 15 tysięcy izb mieszkalnych w Szczecinie

(a) W Szczecinie przeprowadzane są intensywne prace remontowe budynków mieszkalnych.

Od początku roku bieżącego do 31 sierpnia br. przeprowadzono już remonty na sumę przeszło 2.420.000 zł., podczas gdy w okresie całego roku ubiegłego wydano na remonty sumę 1.677.000 zł.

W br. wyremontowano przeszło 7.600 izb, a dalszych 7.580 izb znajduje się w remoncie

W chwili obecnej wykonano około 40 procent zdjęć, przeważnie plenerowych. Ukończenie filmu przewidziane jest na pierwsze miesiące przyszłego roku.

Powstały pełnometrażowy film dokumentalny o Warszawie

(a) Wytwórnia Filmów Dokumentalnych realizuje pełnometrażowy film dokumentalny o Warszawie. Film ten ukazuje w sposób plastyczny proces przemian, jakim ulega stolica polska, przekształcając się z dawnego miasta kapitalistycznego w stolicę narodu budującego socjalizm.

Film o Warszawie realizowany jest przez zespół, który tworzą: reżyser Ludwik Perski, inż. Stanisław Jankowski i red. Karol Małcużyński. Wszyscy trzech są laureatami Nagrody Państwowej Operatorem filmu jest Sergiusz Sprudin, którego szereg filmów uzyskał nagrody i wyróżnienia na międzynarodowych festiwalach. Nad montażem czuwa laureatka Nagrody Państwowej Ludmiła Niekrasowa

Końcowa część filmu ukazuje przyszłość miasta, jego ostateczny wygląd po pełnym zrealizowaniu 6-letniego Planu Odbudowy Warszawy. Zdjęcia do tej części filmu dokonane zostają przy pomocy specjalnych makiet filmowych.

W chwili obecnej wykonano około 40 procent zdjęć, przeważnie plenerowych. Ukończenie filmu przewidziane jest na pierwsze miesiące przyszłego roku.

Otwarcie ogniska muzycznego w spółdzielni produkcyjnej

(a) W spółdzielni produkcyjnej w Dzięwiliach, pow. Nysa odbyło się uroczyste otwarcie Państwowego Wiejskiego Ogniska Muzycznego, które jest pierwszą tego rodzaju placówką na Opolszczyźnie.

miejszczeń dla poszczególnych zespołów. Nowa placówka otrzymała fortepian, płamino oraz pełny komplet instrumentów dętych ufunonowanych przez Zw. Samopomocy Chłopskiej.

Ognisko mieści się w jednopoietrowym budynku, specjalnie przystosowanym do odbywania ćwiczeń muzycznych. Posiada estradę koncertową, bogato zaopatrzoną bibliotekę muzyczną i szereg jasnych wygodnych po-

działu wystawa, umożliwiająca przegląd prac instytucji wydawniczych, jak też dorobku prac czolowych grafików polskich, w okresie od 1945 r. do dnia dzisiejszego.

Ogólnopolska wystawa książki i ilustracji

(f) Dnia 25 września 1951 r. w gmachu „Zachęty” w Warszawie odbędzie się uroczyste otwarcie Ogólnopolskiej Wystawy Książki i Ilustracji.

W Kozłowie pow. lubartowski, w dawnym pałacu Zamojskich znalazło pomieszczenie przedszkole dla dzieci polubskich wsi Kozłowska i Siedliska. Na zdjęciu: dzieci przy fontannie

W świetlicy dla poborowych

Po środku stoł wioleki stół z rzuconymi gazetami. Koło stołu tłoczno. Nad gazetami pochylały się głowy blond i ciemne, niskie, obstrzyżone i „wicherzaste”. Część obecnych skupiła się przy głoszni radiowym inni, żywo o czymś rozmawiają.

była taka pogadanka na temat dekretu o uprawniacach i ulgach dla żołnierzy służby kadrowej i ich rodzin. Młodziż zapoznaje się bliżej z rolą i zadaniami ludowego Wojska Polskiego w którego szeregi wstępuje teraz.

gli uczyć się, zdobywać kwalifikacje. A przy tym nasze wojsko ludowe, to nie wojsko imperialistyczne, jak na przykład wojska amerykańskie w Korei, które mają za zadanie grabież cudzych krajów. Nasze wojsko ludowe broni zdobycy narodu.

jak pragniemy pokoju, jak o pokój walczymy. Chciałby w wojsku również pracować społecznie. Na pewno tam jest organizacja ZMP. Przez organizację budźmy młodzież, mobilizujemy ją, podnosimy jej poziom ideowy i moralny. Ładna robota, prawda? I pożyteczna...

Świetlica ta jest nieco inna niż te, do których przywykliśmy. Ludzie zmieniają się tu co dzień. Jest to świetlica dla poborowych w Rejonowej Komisji Poborowej W-wa Praga. Wokół chłopcy — jedyną kobietą jaką spotykamy jest młodzianka świetliczanka, aktywistka ZMP Wanda Gałęcka. Pracuje tu wraz z dwoma kolegami, również aktywistami ZMP. A roboty jest dużo.

Kimże są ci młodzi ludzie, którzy niedługo już przywdzieją mundur wojskowy? Tramwajarz Wacław Frajd czeka na ożrecczenie komisji.

— Mam dobre wyniki w pracy w cywilu — w wojsku również muszę się postarać.

— To przecież nie to, co za czasów naszych ojców — dodaje. Omi nie kwapił się do wojska, ale wtedy było zupełnie co innego. Teraz w wojsku ludzie nie głupieją, jak to było za czasów sanacyjnych, będziemy mo-

— Od pół roku pracuję jako motorowy w MPK. Wyrabiam 160 proc. normy i mam tytuł przodownika pracy.

Stając przed komisją Frajd snuje już plany na przyszłość.

— Mam dobre wyniki w pracy w cywilu — w wojsku również muszę się postarać.

— To przecież nie to, co za czasów naszych ojców — dodaje. Omi nie kwapił się do wojska, ale wtedy było zupełnie co innego. Teraz w wojsku ludzie nie głupieją, jak to było za czasów sanacyjnych, będziemy mo-

Młodziż stajęca przed komisją nie powinna tracić czasu na czekanie. Czekanie więc jest urozmaicone. A więc są tu nie tylko gazety, jest radio, jest fortepian, są pogadanki. Pogadanki te co dzień wygłaszają aktywiści partyjni. Niedawno np.

— Mam dobre wyniki w pracy w cywilu — w wojsku również muszę się postarać.

— To przecież nie to, co za czasów naszych ojców — dodaje. Omi nie kwapił się do wojska, ale wtedy było zupełnie co innego. Teraz w wojsku ludzie nie głupieją, jak to było za czasów sanacyjnych, będziemy mo-

— To przecież nie to, co za czasów naszych ojców — dodaje. Omi nie kwapił się do wojska, ale wtedy było zupełnie co innego. Teraz w wojsku ludzie nie głupieją, jak to było za czasów sanacyjnych, będziemy mo-

Przedszkole w dawnym pałacu Zamojskich

W Kozłowie pow. lubartowski, w dawnym pałacu Zamojskich znalazło pomieszczenie przedszkole dla dzieci polubskich wsi Kozłowska i Siedliska. Na zdjęciu: dzieci przy fontannie

Z NOTATNIKA
WARSZAWY

Nie powtarzać błędów
roku ubiegłego

Do roku bieżącego fundusze na odbudowę i uzupełnianie oświetlenia ulic stolicy znajdowały się w budżecie Zakładu Sieci Elektrycznych, jeżeli chodzi o oświetlenie elektryczne, lub też w budżecie Zakładów Gazownictwa okręgu warszawskiego, jeżeli szło o oświetlenie gazowe.

W roku bieżącym pieniądze na ten cel znalazły się w budżecie terenowym, a więc Prezydium Stołecznej Rady Narodowej. Ponieważ Prezydium St. R. N. nie posiada własnych przedsiębiorstw, które roboty tego rodzaju mogłyby wykonywać, zwróciło się do Zakładu Sieci Elektrycznych i przedsiębiorstwa przy gazowni o wykonanie zaplanowanych robót. Zakłady Gazownictwa okręgu warszawskiego, mające własne przedsiębiorstwo, przyjęły to zlecenie i roboty rozpoczęły. Tymczasem Zakład Sieci Elektrycznych, który po reorganizacji nastawiony był wyłącznie na konserwację istniejącej sieci i nie przewidywał tego rodzaju, bądź co bądź poważnych robót, przez długi czas bronił się przed podjęciem robót przy odbudowie i uzupełnieniu oświetlenia.

Rozpoczęła się długa korespondencja, aż wreszcie po kilku miesiącach zakład ten zgodził się wyjątkowo na wykonanie robót. Roboty te rozpoczęły przed paru dniami.

Wydaje się więc, że Ministerstwo Gospodarki Komunalnej powinno wyciągnąć odpowiednie wnioski z doświadczeń tegorocznych i zarządzić tego rodzaju wypadkom na rok przyszły. Wydaje się, że dużo lepszym rozwiązaniem byłoby umieszczenie funduszy na odbudowę i uzupełnienie oświetlenia na placach i ulicach w budżecie Zakładu Sieci Elektrycznych i Zakładów Gazownictwa okręgu warszawskiego. Przedsiębiorstwa te mogłyby, wiedząc co i kiedy mają wykonać, przygotować się organizacyjnie i materiałowo do tych robót, co usunęłoby chaos w tym zakresie.

Spuścizna kapitalizmu

Troską rządu ludowego jest jak najszybsze zlikwidowanie

Uwaga wykładowcy kursów szkolenia partynego II stopnia

KW PZPR Sekcja Szkolenia Partynego zawiadamia, że seminaria na tematy: „Lud polski w walce przeciwko wyzyskowi i uciskowi” i „Walka polskiej klasy robotniczej pod kierownictwem SDKPiP” odbędzie się dla wykładowców w dniach:

Wola — 25 bm. o godz. 16.30 w Centralnym Ośrodku Szkolenia Partynego, ul. Mokotowska 25;

Sródmięście — 26 i 27 bm. o godz. 16.30 w Centralnym Ośrodku Szkolenia Partynego ul. Mokotowska 25;

Mokotów — 28 bm. o godz. 16.30 w Centralnym Ośrodku Szkolenia Partynego ul. Mokotowska 25;

Grochów — 26 bm. o godz. 16.30 w lokalu KD PZPR Grochów, ul. Podskarbińska 6;

Starówka — 27 bm. o godz. 16.30 w Dzielnicowym Ośrodku Szkolenia Partynego ul. Świerczewskiego 77;

Zoliborz — 27 bm. o godz. 16.30 w lokalu KD PZPR Zoliborz, ul. Górskiego 3-5;

Praga — Centralna — 28 bm. o godz. 16.30 w lokalu KD PZPR Praga-Centralna, ul. Stalowa 71;

Ochota — 28 bm. o godz. 16.30 w lokalu KD PZPR Ochota, ul. Grójecka 34;

Bródno — 28 bm. o godz. 16.30 w lokalu KD PZPR Praga-Centralna ul. Stalowa 71.

Wykładowcy przygotowują się do wymienionych tematów z broszury biblioteki szkolenia partynego 1951-52 pt. „Jak robotnicy i chłop polscy walczyli przeciw kapitalistyczno-obszarniczym rządóm wstecznicztwa i zdrady narodowej” oraz z załączoną w tej broszurze literatury dla wykładowców.

Ośrodki zdrowia służą ludności

W roku 1936 było w Warszawie 10 Ośrodków Zdrowia. Tak mówi Mały Rocznik Statystyczny z 1938 roku. Tyle samo — dziesięć Ośrodków Zdrowia — było w roku 1938.

A jak jest dziś? Choć liczbą mieszkańców w stolicy jest o połowę mniejsza niż przed wojną — mamy obecnie w Warszawie 18 Ośrodków Zdrowia, rozrzuconych po różnych punktach miasta. I liczba ta wzrasta z roku na rok. Z roku na rok rośnie liczba osób korzystających z Ośrodków Zdrowia, z roku na rok polepsza się wyposażenie techniczne Ośrodków, rośnie liczba lekarzy i personelu lekarsko-pomocniczego.

Pierwszym i najważniejszym zadaniem Ośrodków Zdrowia jest opieka nad zdrowiem ludności, zapobieganie rozszerzaniu się chorób, zapobieganie chorobom i systematyczna troska i opieka nad regularnym, zdrowym rozwojem dzieci i młodzieży.

A jak wyglądała ta opieka przed wojną?

— Ośrodki Zdrowia — to leczelnice dla ubogich — mó-

Dziesiątki ulic na peryferiach stolicy otrzymały wodę i kanalizację

Załoga Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji zwycięsko realizuje swoje plany produkcyjne

Wielki plan przebudowy Warszawy dotarł do mieszkańców ulicy Nasielskiej, na razie w niepozornej, zdawałoby się, postaci. Pracownicy Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji rozpoczęli na tej ulicy roboty wodociągowe. Wkrótce w mieszkaniach domów leżących przy tej ulicy pojawiły się kran. Ludzie pracy otrzymali czystą wodę.

— Dziś już nie potrzebujemy chodzić z wiadrami po wodę na inne ulice Ta, zdawałoby się drobna rzecz, jak posiadanie wody w mieszkaniu, sprawiła nam wielką radość — mówi ob. Anna Dworak mieszkanka domu nr 14.

— Jakże jesteśmy szczęśliwi, że mamy wreszcie wodę. To jest widomy wyraz troski naszego rządu o poprawę naszych warunków mieszkalnych — mówi ob. W. Kobylńska.

Takie i tym podobne wypowiedzi słyszymy od wielu, wielu mieszkańców tej ulicy. Słyszymy je od mieszkańców ulicy Borzymowskiej na dalekim Bródnie, słyszymy je od mieszkańców domów przy ulicy Nieświeżkiej, od setek, setek mieszkańców domów dziesiątków ulic, które w roku bieżącym otrzymały wodę, otrzymały kanalizację.

Odrabiamy zaległości

Przed załogą MPWiK po wyzwoleniu stanęło zadanie przede wszystkim odbudowy zniszczonych przez hitlerowców urządzeń, a potem — odrabianie zaległości. Dzięki wydatnej

pomocy wojsk i specjalistów radzieckich uruchomiono pompy i filtry.

Ofiarną pracą takich ludzi jak Antoniego Calskiego — montera, Bazyliaka i wielu, wielu innych sieć wodociągowa stolicy była odbudowana w dzielnicach zamieszkałych już w roku 1949. Dzięki ofiarnej pracy takich ludzi jak Piotr Pielak, Bolesław Salwin, jak Giemsa, jak wreszcie Fr. Stanisławski, który od 28 lat pracuje przy budowie kanałów, sieć tych kanałów odbudowana została już do roku 1948.

Równocześnie z odbudową szła w parze budowa nowych dziesiątków kilometrów kanałów i wodociągów. Odrabiano zaległości. W r. 1947 wybudowano nowej sieci wodociągowej 1.200 m. w r. 1948 — przeszło 3 km, w 1949 — 22 km, w roku 1950 przeszło 36 km.

Przewodów kanalizacyjnych wybudowano dotychczas ponad 44 km. Olbrzymie kolektory wyszły daleko poza granice starej Warszawy, doszły do nowych dzielnic i idą wciąż dalej. Właśnie w trakcie są roboty przy wykonywaniu wielokilometrowej długości kolektora do Okęcia.

Urządzenia bez których nie ma nowoczesnego miasta

Roboty wykonywane przez załogę MPWiK są mało wido-

czne. Pracownicy MPWiK nie pozostawiają po sobie takich efektywnych obiektów jak Mariensztat, Koło. Ale przecież bez urządzeń wykonywanych właśnie przez wodociągarzy i kanalizatorów nie do pomyślenia jest w dzisiejszym budownictwie postawienie żadnego domu. Ukryci przy swej pracy nieraz kilkanaście metrów pod ziemią drążą kanały służące zdrowiu mieszkańców nowych osiedli, poprawie warunków w starych dzielnicach. Pracują po to, by zniknęły z ulic cuchnące rynsztoki, aby zniknęły z ulic widać kobiety niosące z daleka wodę w kubełku.

50 tysięcy ludzi poprawiło swe warunki bytowe

Trudno jest naprawdę uwierzyć, ale w przeciągu paru tylko lat, dzięki robotom związanym z odrabianiem zaległości z okresu przedwojennego w stolicy, poprawiło swe warunki sanitarne 50 tysięcy osób, a więcej, ile mieszka w dość dużym mieście. Przeszło tysiąc domów otrzymało podłączenia wodociągowe i kanalizacyjne. Sieć wodociągowa dochodzi do ulic w najbardziej peryferyjnych kwaterach stolicy. Rozwój sieci jak również rozbudowa samej Warszawy wymaga znaczne spożycie wody. Spożycie wody na mieszkańca wynosiło w roku 1938 82 litry na do-

Spółeczna akcja budowy Warszawy trwa

Są okresy kiedy wysiłek społeczeństwa warszawskiego uwielokrotnia się. Są to Mięsiące Warszawy obchodzone rok w rok we wrześniu. W rocznicę hitlerowskiego najazdu na Polskę dziesiątki tysięcy mieszkańców Warszawy stają na wezwanie Społecznego Komitetu Odbudowy Warszawy do społecznej akcji związanej z budową nowego miasta. Co roku we wrześniu na terenie całej Warszawy prowadzone są, siłami społeczeństwa, poważne roboty odgruzowawcze i porządkowe.

W roku bieżącym akcja ta szczególnie szeroko ma zasięg. Wskazywać wymienić tu, że do chwili obecnej około 70 tysięcy mieszkańców spełniło swój obywatelski obowiązek biorąc udział w społecznej akcji. Wzrost liczby wykonanych robót sięga sumy 100.000 złotych. Nie chodzi tu jednak o same efekty pieniężne. Społeczna akcja tegoroczna najbardziej pokazuje olbrzymi zapał i ofiarności, ludności stolicy. Tegoroczna akcja zmobilizowała mocniej, niż kiedykolwiek całą ludność stolicy do wypełnienia wielkich zadań, które w dziedzinie przebudowy Warszawy stawia Plan 6-letni. Trzeba

Lotne brygady remontu wagonów towarowych rozpoczęły już pracę na węzle warszawskim

W wagonowni Grochów, podobnie jak i na innych dworcach towarowych stolicy, utworzono specjalną brygadę remontową, której zadaniem jest naprawianie wagonów towarowych bez wyłączenia ich z ruchu.

Do pracy w tej specjalnej brygadzie zgłosili się doświadczeni i dłużej fachowcy, tacy, jak: Zygmunt Gębski i słusarz, Stanisław Kania — kowal, stolarz Jan Czarniecki i Jan Wasilewski, oraz wielu innych produkujących robotników.

Dzerci na budowę stolicy

W dniu wczorajszym odwiedziły naszą redakcję dzieci z przedszkola PLL „Lot”. Mili goście naszej redakcji — dzieci z przedszkola „Lot”, przyniosły 75 zł i 38 gr zebranych między sobą, które postanowiły przeznaczyć na budowę Warszawy. Dzieci warszawskie kochają swoją stolicę. I chociaż skromnie, w miarę swoich sił starają się przyczynić do szybkiej budowy Warszawy, socjalistycznego miasta, miasta szczęśliwych dzieci.

W trosce o zdrowie

Odwiedzamy jeszcze wiele innych poradni Ośrodka przy ul. Wiejskiej: laryngologiczną, dentylistyczną, przeciwcukrzycową dla dorosłych i dla dzieci, przeciweneryczną, przeciwalkoholową i inne.

Dziecko jest dziś pierwszą osobą w Ośrodku

Ośrodek Zdrowia nr 2 przy ul. Wiejskiej prowadzi różnego rodzaju poradnie. Jest tu poradnia, która przeprowadza badania przed wybraniem

3.800 podłączeń i 153 km nowych kanałów w planie 6-letnim

W planie 6-letnim zostaną wykonane wielkie inwestycje w zakresie wodociągów i kanalizacji. Wystarczy wymienić tu liczbę podłączeń, która wynosi 3.800. Stan sieci kanałów z 390 km w r. 1955, wzrośnie do 543 km w r. 1955. Liczba przyłączonych domów do sieci kanałów wzrośnie o 3.500.

Zadania są poważne. Dlatego też załoga MPWiK walczy o wykonywanie rocznych planów. Rok w rok MPWiK melduje przedterminowo o wykonaniu planu. Przeszło połowa załogi bierze udział we współzawodnictwie pracy. Zaszczytne tytuły przodowników pracy otrzymało w roku bieżącym 27 osób. Rozwija się znacznie racjonalizatorstwo.

Załoga MPWiK rozumie, że od jej pracy zależy w znacznym stopniu zlikwidowanie pozostałości kapitalizmu, od jej pracy zależy to jak szybko znikną będą cuchnące rynsztoki i studnie z brudną wodą.

— We czterech? Nie, my przyszliśmy tu z rodzinami i pracownikami budowy stolicy — powie dzielni pracownicy FSO Zdzisław Kostro i Piotr Długolecki i wyładowali wagon w dwójkę

— Budujemy nową, piękną Warszawę, miasto dla wszystkich mieszkańców — mówi ZMP-ówka Jadwiga Szuba z Instytutu Ekonomicznego.

— Takiego zapału i ofiarności pracy mieszkańców nie widzieliśmy jeszcze nigdy w latach poprzednich.

— Przedwczoraj np. — wtrą-

Ludność stolicy z entuzjazmem uczestniczy w społecznej akcji budowy Warszawy. Na zdjęciu: prace odgruzowawcze na terenach Centralnego Parku Kultury na Powiślu. Foto CAF

Zaostrzyć walkę z marnotrawstwem drzewa na budowach

Nieoszczędne obchodzenie się z drzewnym materiałem budowlanym jest zjawiskiem dość często spotykanym na wielu budowach stolicy.

Ze zjawiskiem takim często można się spotkać na budowie osiedla Muranów, kiedy zdrowego materiału drzewnego robotnicy używają jako podkładki pod taczki, niezależnie od tego czy materiał ten nadaje się do innych celów czy nie. Na bloku nr 140 używa się pod taczki i na rusztowania dla murarzy materiału zdrowego, mimo iż wokół bloku leżą deski zniszczone.

Materiał drzewny na budowach marnuje się również podczas rozbiierania szalunków z konstrukcji betonowych. Z wieloma przykładami takiego marnotrawstwa można się często spotkać na budowie MDM, obecnie na bloku 3-a, gdzie dekokowanie rozbiiera się utartym sposobem przez podważanie łobami. Wskutek gwałtownego zrywania szalunków znaczna część desek ulega poważnemu uszkodzeniu, częściej zaś całkowicie zniszczeniu i nie nadaje się do dalszego użytku.

Drugą bolączką większych budów Młynowa, Mirowa, Muranowa, Pragi II, a nawet MDM jest niszczenie materiału drzew-

nego przez wyrzucanie go z wyższych pięter na ziemię. Niedawno jeden z robotników zatrudnionych na bloku nr 121 na Muranowie wyrzucił „hurtowo” deski z czwartego piętra, a pod ręczny murarski z tego samego bloku wyrzucił przez okno pięć skrzynek do zaprawy. Prawie wszystkie skrzynki rozleciały się.

Podczas oczyszczania z materiałów budowlanych budynku bursy na Mirowie również wyrzucono przez okna sporą ilość desek. Na osiedlu Praga II w dniu 19 bm. stolarze układający podłogi w bloku nr 4 wywrzucali przez okno zbędny materiał.

Przykładów takich można wy-

liczyć więcej. Świadczą one o braku uświadomienia wśród robotników budowlanych o konieczności walki z marnotrawstwem. Wina leży tu po stronie kierownictwa budów i rad zakładowych, które zbyt mało robią na odcinku walki z marnotrawstwem, a zdarza się że nie zwracają uwagi na fakty wywożenia drzewa z budowy.

Obowiąkiem rad zakładowych i komórek kontrolerów społecznych na budowach jest wyjaśnianie robotnikom budowlanym, że marnotrawstwo materiału budowlanego — w jakiegokolwiek ono nie występowało formie — jest szkodą dla budowy.

— W tym celu należy przede wszystkim zaostrzyć walkę z marnotrawstwem drzewa na budowach — mówi jeden z kierowników budowy.

W „Nowej Dziekance” zamieszkają studenci

Budynek bursy akademickiej „Nowa Dziekanka” przy ul. Krakowskie Przedmieście w Warszawie oddany będzie do użytku w końcu września br. Foto WAF

Inauguracyjny koncert Filharmonii Warszawskiej

Nowy sezon Filharmonii Warszawskiej zainaugurował w dniu 21 bm. koncert symfoniczny, zorganizowany w ramach Festiwalu Muzyki Polskiej.

Na koncercie tym zostały po raz pierwszy wykonane dwa utwory kompozytorów polskich: G. Bacewiczówny „Koncert wiolonczelowy” i Z. Mycielskiego „Symfonia polska”.

Solista koncertu był wiolonczelista czechosłowacki M. Saldio, któremu G. Bacewiczówna dedykowała swój utwór. Orkiestrą dyrygował W. Krzemiński.

Do pracy w tej specjalnej brygadzie zgłosili się doświadczeni i dłużej fachowcy, tacy, jak: Zygmunt Gębski i słusarz, Stanisław Kania — kowal, stolarz Jan Czarniecki i Jan Wasilewski, oraz wielu innych produkujących robotników.

— Dzieci warszawskie kochają swoją stolicę. I chociaż skromnie, w miarę swoich sił starają się przyczynić do szybkiej budowy Warszawy, socjalistycznego miasta, miasta szczęśliwych dzieci.

Lotne brygady remontu wagonów towarowych rozpoczęły już pracę na węzle warszawskim

W wagonowni Grochów, podobnie jak i na innych dworcach towarowych stolicy, utworzono specjalną brygadę remontową, której zadaniem jest naprawianie wagonów towarowych bez wyłączenia ich z ruchu.

Do pracy w tej specjalnej brygadzie zgłosili się doświadczeni i dłużej fachowcy, tacy, jak: Zygmunt Gębski i słusarz, Stanisław Kania — kowal, stolarz Jan Czarniecki i Jan Wasilewski, oraz wielu innych produkujących robotników.

— Dzieci warszawskie kochają swoją stolicę. I chociaż skromnie, w miarę swoich sił starają się przyczynić do szybkiej budowy Warszawy, socjalistycznego miasta, miasta szczęśliwych dzieci.

— Dziecko jest dziś pierwszą osobą w Ośrodku

W trosce o zdrowie

Odwiedzamy jeszcze wiele innych poradni Ośrodka przy ul. Wiejskiej: laryngologiczną, dentylistyczną, przeciwcukrzycową dla dorosłych i dla dzieci, przeciweneryczną, przeciwalkoholową i inne.

Dziecko jest dziś pierwszą osobą w Ośrodku

Ośrodek Zdrowia nr 2 przy ul. Wiejskiej prowadzi różnego rodzaju poradnie. Jest tu poradnia, która przeprowadza badania przed wybraniem

— Dziecko jest dziś pierwszą osobą w Ośrodku

Ośrodek Zdrowia nr 2 przy ul. Wiejskiej prowadzi różnego rodzaju poradnie. Jest tu poradnia, która przeprowadza badania przed wybraniem

— Dziecko jest dziś pierwszą osobą w Ośrodku

Ośrodek Zdrowia nr 2 przy ul. Wiejskiej prowadzi różnego rodzaju poradnie. Jest tu poradnia, która przeprowadza badania przed wybraniem

— Dziecko jest dziś pierwszą osobą w Ośrodku

Ośrodek Zdrowia nr 2 przy ul. Wiejskiej prowadzi różnego rodzaju poradnie. Jest tu poradnia, która przeprowadza badania przed wybraniem

— Dziecko jest dziś pierwszą osobą w Ośrodku

Ośrodek Zdrowia nr 2 przy ul. Wiejskiej prowadzi różnego rodzaju poradnie. Jest tu poradnia, która przeprowadza badania przed wybraniem

— Dziecko jest dziś pierwszą osobą w Ośrodku

Ośrodek Zdrowia nr 2 przy ul. Wiejskiej prowadzi różnego rodzaju poradnie. Jest tu poradnia, która przeprowadza badania przed wybraniem

Dziś w Warszawie

Stolica — „Zakazane piosenki” — I Maj — „Ślub z przeszkodami” — dod. „Istny pułk”.

RADIO

Program I na fall 1322 m 5.10 Aud. dla wsi, 5.20 Koncert. 6.05 Pieśni masowe i melodie operetkowe. 7.45 Aud. dla wychowawczyń przedszkoli, 8.00 Radzieckie pieśni masowe i ludowe, 8.55 Aud. dla kl. I—II, 9.20 Aud. dla kl. III—IV, 9.45 Informacje, 9.50 Koncert solistów, 10.15 Koncert p. d. Górzynskiego, 10.55 „Liszt” — oddc. opow. J. Janowskiego, 11.15 „Muzyka i aktualności”, 11.45 „Głos młodej kobiety”, 12.15 Ludowe pieśni radzieckie, 12.30 Aud. dla wsi, 12.45 „Na swąską nute”, 13.15 Przerwa 15.20 Aud. dla dzieci, 16.20 Koncert p.d.

